„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 37) 50 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Ner 12. Sobota 16. Stycznia 1869. Rok wydania 59.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 15. stycznia. „France“ powiada, że najnowszy artykuł w „Nordd. Allg. Ztg.“ (zapowiadający zaniechanie dalszej polemiki przeciw Austryi. p. R.) równa się odwrotowi i dodaje że hr. Bismark liczył na Peszt by wywierać działanie na Wiedeń. Ale Węgry nie dały się użyć do tak nielojalnej gry, przeto uznała „Norddeutsche Allg. Zeitung“ za rzecz roztropną dać hasło do odwrotu. „France“ winszuje rzeczonemu pruskiemu dziennikowi szczęścia do tej decyzyi, dodając że nauka tego intermezzo niezostanie bezowocną.

Część urzędowa.

Jego ces. i król. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 20. grudnia z. r. raczył zezwolić, aby akademie górnicze w Leoben i Przibramie zostały wyjęte z pod zwierzchności ministerstwa skarbu i poddane pod władzę ministerstwa rolnictwa.

Obwieszczenie.

Na przedstawienie proboszcza z Rudołowic ks. Alexandra Zacharskiego nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole trywialnej w Rudołowicach pomocnikowi przy szkole trywialnej w Żołyni p. Adolfowi Kropiwnickiemu.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 8. stycznia 1869.

Poseł na sejm krajowy i właściciel dóbr Siebieczowa w powiecie sokalskim W. Stanisław Polanowski ofiarował gwoli polepszenia dotacyi istniejącej w Ostrowie szkoły parafialnej rocznie 5 korcy zboża twardego, oraz jednorazowy datek w kwocie 25 złr. w. a. na założenie biblioteczki szkolnej.

Czyn ten chwalebny świadczący wymownie o życzliwości szlachetnego dawcy dla celów oświaty ludowej, podaje się do publicznej wiadomości z wyrazem zasłużonego uznania.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 9. stycznia 1869.

Część nieurzędowa.

Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych Rady państwa miał być przedłożony do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy upoważniającej ministeryum królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do zawarcia ugody z ministerstwem krajow korony węgierskiej względem wzajemnego ustanowienia wydatków przy poborze dochodów celnych. Ustawa ta opiewa następnie:

§. 1. Odnośnie do punktu 2. ustawy z dnia 24. grudnia 1867, względem prestacyi królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na wydatki w sprawach wspólnych wszystkim krajom monarchii austryackiej postanawia się, że przez wydatki przy poborze dochodów celnych mają być rozumiane tylko te, które w dotychczasowych preliminarzach dla całego państwa umieszczane były w rubrykach potrzeb na pokrycie wydatków przy poborze dochodów celnych i z dochodów celnych strącone być mają.

§. 2. Ze względu na cyfrę przeciętną z lat 10 wydatków wspomnionych w §. 1. postanawia się, że dla oznaczenia czystego wpływu z ceł wspomnionego jako wspólny dochód w §. 2. powyższej ustawy z d. 24. grudnia 1867, od 1. stycznia 1868 królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa mają odliczać na wydatki przy poborze dochodów celnych stałą kwotę rocznie 1,400.000 złr., a kraje korony węgierskiej stałą kwotę rocznie 450.000 złr., chociażby rzeczywiste wydatki przyboczne dochodów celnych były w jednej albo drugiej połowie państwa większe lub mniejsze.

W Peszcie odbyło się 10. b. m. zgromadzenie opozycyjnych wyborców stolicy, na wezwanie Daniela Iranyi. Wybrany na przewodniczącego przez aklamacyą Maurycy Jokaj, w ten sposób przemówił: Nasze postępowanie jest największej ważności dla całego kraju, nasze zadanie jest wielkiem, a ciężką odpowiedzialność. Stolica winna wszystkim dać przykład godny naśladowania, a zwłaszcza teraz przy wyborach dla sprawy wolności i postępu. W latach 1861 do 1865 wybory były dużo łatwiejsze dla narodu, gdyż kraj cały stanowił jedno stronnictwo, każdy wstępował w szeregi jednolitej opozycyi, przeciw uzurpatorskiej władzy i wyuzdannej tyranii. (Eljen).

Wówczas chodziło przy wyborach jedynie o odróżnienie, kto jest lepszym dyplomatą, uczeńszym, większym patryotą; dziś zaś mamy do wybierania między dwiema wprost przeciwnemi zasadami. Sąd jest trudniejszy dziś; dziś przekonanie a nie natchnienie ma przeprowadzić wyborowi. Na zarzut, że opozycya dąży do wywrócenia wszelkich podstaw pojednania, nic pozytywnego nieprzeciwstawiając, — odpowiada mowca znanemi skargami na rząd. Utrzymują — woła — że u nas równorzędność została wprowadzoną, tego niewidzimy, przeciwnie przez związek jesteśmy w zależności od reszty monarchii, a przez brak pieniędzy nie mamy możności zaprowadzenia zmian w handlu, wychowaniu publicznem itp. Peszt z powodu koncentracyi jaką centralistyczny rząd w nim sprawia, staje się ogniskiem handlu i przemysłu. Ale w jakież środki kredytowe i instytuta finansowe jesteśmy zaopatrzeni? Zakład krajowy mający obrotu 105 milionów, poświęca kilka milionów dla Węgier, a resztę dla Przedlitawii. Jestże to równorzędność i dualizm. (Poruszenie). Z 106 węgierskich pułków 7 tylko ma węgierski korpus oficerów, reszta jest złożona z cudzoziemców. Jestże to równorzędność?

Siła zbrojna państwa znajduje się w rękach niewęgierskiego rządu, i na wypadek europejskiego starcia zostajemy bezbronni i nieochronieni. (Głosy: to prawda!). Mamy wprawdzie landwerę, ale na papierze dotychczas i nieoddano dotąd narodowi ani jednego karabina. Jakież tego wszystkiego następstwo? Węgry znajdują się w takiem położeniu, że jakiekolwiek wczoraj utworzone państewko, jaki bądź lud 5 milionowy, może bezkarnie nasz rząd wydrwiwać i nam zagrażać. Lecz co mówię, pięciu rozbójników wprawia kraj w przerażenie i rząd w obawę. Czyliż w takich okolicznościach nie mamy się obawiać, że rząd obcy, który kieruje naszemi sprawami zewnętrznemi, a w którym my nie mamy żadnego udziału, może nas lada chwila wprowadzić w wojnę, która będzie naszą zgubą.

Taki stan winniśmy obalić, a inny lepszy natomiast zaprowadzić; mówią zam, że my niewzbudzamy w Przedlitawii dla nas i naszego programu zaufania. To tendencyjny wymysł. Czego się ma Austrya od nas obawiać? Czyśmy kiedykolwiek uciskali jaki naród lub jaki język? Nigdy. Czyśmy szli ręka w rękę z despotyzmem, lub czyśmy jaką obalili konstytucyę? Przeciwnie, nasza wolność była zawsze rękojmią wolności zalitawskich krajów. Nie wierzcie, aby ludy Przedlitawią składające miały do nas nienawiść i uprzedzenie, wszak i one walczą dla tego samego celu, one także chcą rzeczywistości zamiast pozoru.

Lub też panujący ma się czego od nas obawiać? Pewnie nie, chcemy tron wzmocnić, uczucia dynastyczne spotęgować w narodzie, utwierdzić go w tej wierności do Króla, jaka wyróżnia naród węgierski? Tylko chcemy stanąć przed tronem i jawnie wypowiedzieć: „Panie! wieleśmy cierpieli, byłeś przez fałszywych doradców w błąd wprowadzony i to oddaliło nasze serca od Ciebie; ciężkie lata nieszczęść przebyliśmy i staje pytanie, kto więcej cierpiał, czy ten co bez ojczyzny z kraju został wydalonym, czy ten co bez ojczyzny w kraju został zamkniętym? (huczne oklaski). Lecz teraz te cierpienia są zapomniane, zostajemy Ci wierni i nikt nie ma prawa powiedzieć, że opozycya prowadzi politykę zemsty lub intrygi.“ Czyliż jak tak będziemy mówili, panujący nie będzie miał do nas zaufania? (Eljen). Mowa tronowa ostatniego sejmu kończy się słowami: tylko w szczęśliwym kraju może być szczęśliwym panujący! Uczyńmy przeto kraj szczęśliwym! Niech żyje opozycya stołecznego miasta Pesztu. (Huczne Eljen!).

Iranyi ze stołu przemawiał gorąco za usunięciem różnic i odcieni w łonie opozycyi celem zjednoczenia stronnictwa. Głównem zadaniem zniesienie spraw wspólnych państw. W Peszcie powinien się się utworzyć centralny komitet wyborczy dla lewicy. Wniosek ten przyjęty, a Jokaj prezesem obrany, a Irany zastępcą prezesa. Zgromadzenie centralne lewicy zapowiedziane na 17. stycznia.

„France“ podaje artykuł p. t. „Bismark i Beust“ w którym mówi: Hrabia Bismark popełnił błąd gdy ulegając wpływowi niecierpliwości i złego humoru ogłosił lub kazał ogłosić w „Nordd. Allg. Ztg.“ gorzkie uwagi przeciwko hr. Beustowi, w których poznajemy idee, styl i charakter hr. Bismarka. Rzeczywistym powodem zawiści Prus względem Austryi jest ten którego „Nordd. Allg. Ztg.“ nie wymienia. Austrya usiłuje uorganizować się i urządzić aby mogła odzyskać swój wpływ w Europie.

Oto czego hr. Bismark nie może przebaczyć hr. Beustowi. Oczywistą jest rzeczą, że takie wycieczki utrwalają tylko stanowisko hr. Beusta. Nie doradzalibyśmy Austryi polityki odwetu, ale jest odwet legalny, który na tem polega aby wszystkie siły monarchii austryackiej wzmocnić na nowo i wszystkie narodowości z których się składa zachęcić do starania się o szanowanie jej niezawisłości i utrzymania jej wielkości.

„Public“ stwierdza, że postawa Grecyi stworzyła sytuacyę drażliwą która może wywołać wielkie kłopoty polityczne. Jeżeli konferencya rozwiąże się obie strony staną naprzeciw siebie z bronią w ręku i starcie będzie nieuniknione.

„Patrie“ donosi, że poseł grecki Rengabe dotąd nie otrzymał odpowiedzi od swego rządu. Jest prawdopodobnem, że jej wcale nie otrzyma i nie będzie brał udziału w dalszych posiedzeniach konferencyi.

O wycieczkach półurzędowej prasy pruskiej przeciwko Austryi pisze „France“ w następujący sposób: Zły humor pruski tak dobrze jest znany, że byłoby to rzeczą zbyteczną mówić o tem. Któż bowiem nie wie, że Austrya w obec Prus dopuściła się wielkiej niesprawiedliwości?! Wszakże poważyła się podnieść na nowo i zająć przez swoje liberalne instytucye stanowisko godne jej przeszłości i rokujące najlepszą nadzieję przyszłości.“

„Constitutionnel“ dowiaduje się, że pełnomocnicy, zebranej po raz pierwszy w sobotę konferencyi uważali przedewszystkiem za swój obowiązek, wysłać każdy w swojem imieniu, a prezydujący Lavalette w imieniu konferencyi telegramy do Konstantynopola i Aten wzywając oba tamtejsze gabinety, aby przez czas trwania konferencyi zachowały status quo. Powtarzamy — pisze „Constitutionel“ — cośmy już powiedzieli o rezultacie zebranej w Paryżu konferencyi. Wszystko wskazuje, że reprezentanci mocarstw wkrótce rozwiążą te wszystkie trudności, których rozpatrzenie jest ich zadaniem.

Sprawozdanie doroczne fracuskiego ministra finansów p. Magne, przedłożone Cesarzowi, o którem donoszono już drogą telegraficzną,

podają już teraz dzienniki w dosłownem brzmieniu. Sprawozdanie zaczyna się od zaciągniętej w roku przeszłym pożyczki 429 milionów i powtarza sprawozdanie złożone w swoim czasie o tejże operacyi, w którem podnosi to, że najgłówniejsze papiery wartościowe w roku ubiegłym pomimo tej pożyczki nie tylko się podniosły, lecz owszem utrzymały także wyższy kurs. „Fakt ten — powiada p. Magne — jest bez wątpienia wynikiem nadzwyczajnego zbytku kapitałów i coraz powszechniejszego zaufania w trwałość pokoju.“ Na tę pożyczkę wpłynęło do kas państwa pod dn. 1. stycznia 196 milionów; reszta ma być wypłaconą w 14 ratach. Sprawozdanie kończy temi słowy: „Sire! Jeżeli sytuacyę z ogólnego stanowiska spraw ocenimy, to przyznać musimy, że rok 1868 charakteryzowały zmiany zaufania i obawy, skrzętności i opieszałości w ruchu handlowym; powoli przyzwyczajała się opinia publiczna do stosowniejszego oceniania politycznych stosunków, poczem stan rzeczy znacznie się polepszył, szczególnie w ostatnich miesiącach. Okazało się to co do handlu i przemysłu w wykazach instytutów kredytowych, co do wewnętrznych potrzeb w postępie pośredniego podatku. Jest to bardzo interesowne z tych różnych punktów zapatrywania porównać zamknięcie rachunków z lat 1867 i 1868. Ten zwrot, skutek zaufania, dowodzi jak bardzo pokój krajowi jest potrzebny, w jak wysokim stopniu on może być użytecznym i ile powodów ma opinia publiczna do pochwalania usiłowań Waszej ces. Mości, które zmierzają ku temu, żeby zapobiedz, ile to jest w możności Waszej ces. Mości, wszelkim konfliktom, któreby mogły pokojowi zagrażać.“

„Temps“ robi następującą uwagę o tem sprawozdaniu p. Magne. „Akt ten różni się od przeszłorocznego tonem optymistycznym, który zapewnie wyniknął z tego obowiązku, żeby rok, w którym mają się odbyć wybory uspokajającemi rozpocząć słowami. Pan Magne wyznaje w początku, że pożyczka 490 milionów nie mogła w okamgnieniu sytuacyę finansową Francyi w kwitnącą zamienić, ale dalej rozpisuje się z upodobaniem o skutkach pożyczki, o zmniejszenie bieżącego długu i o przeszłych i przyszłych nadwyżkach. Czuć to zanadto, że w przedjutrzu wyborów zależało wiele na tem, żeby przeszłoroczny obraz, niedoborów złudnem przedstawieniem korzystnych likwidacyi wstąpić. „Gazette de France“ powiada, że p. Magne spodziewa się pokoju, ale oświadcza stanowczo, że o redukcyi podatków myśleć nie można. Anglicy są w tym względzie nierównie logiczniejsi: u nich pokój i pomnożenie dochodów znaczy jedno i tosamo co ulżenie ciężarów i zniżenie podatków; u nas przeciwnie pokój manifestuje się pomnożeniem wydatków na armię.

Od czasu jak przed rozkazami jenerała Cadorny w prowincyach Bolonii, Parmie i Modenie silne oddziały wojska nad utrzymaniem pokoju czuwają, a i po innych prowincyach państwa liczne kolumny piechoty z jednego miejsca na drugie przeciągają, nie zaszły więcej żadne zaburzenia. Potwierdza to także urzędowa florentyńska gazeta pisząc co następuje: „Dzień 9. b. m. przeszedł wszędzie spokojnie. Ponieważ w d. 10. b. m. obawiano się zaburzeń w Bardi (w prowincyi Piacenza), więc zarządzono wszystko co było możliwe, aby temu zapobiedz. Ze wszystkich stron przychodzą doniesienia że młynarze puszczają napowrót w ruch młyny, że wypłacają podatek od mlewa, którego wybieranie nie ulega żadnym trudnościom. W niektórych prowincyach ogołoconych z wojska wypełnia gwardya narodowa z największą gorliwością służbę w celu utrzymania publicznego porządku.“ Co do zaburzeń zaszłych w prowincyi Bolonii dodaje „Monitore di Bologna“, że teżsame bandy, które grasowały w tak straszny sposób w S. Giovanni, napadły także i na wieś Sale, paląc i rabując wszystko. Do charakterystyki tych burzycieli pokoju może posłużyć jeszcze ta okoliczność, że w Ceuto chcieli oni uwolnić prostych zbrodniarzy, uwięzionych za najnikczemniejsze zbrodnie, ale wojsko nie dopuściło do tego. Że w kilku miejscach zaszły krwawe utarczki pomiędzy wojskiem a ludnością, donosiliśmy już kilkakrotnie, ale jakkolwiek wojsko zawsze tylko w celu własnej obrony używało broni, zmuszone do tego ostateczności, toć jednak nie można powątpiewać, że przy otwarciu izb niezawodnie opozycya to wyzyska przeciwko rządowi. Przyznać jednak należy, że rząd nie mógł w tym razie działać inaczej, jak właśnie tak, jak działał. Ustawa o podatku od mlewa, przeciwko której zaprowadzeniu wymierzone były wszystkie te ekscesa, potwierdzona była przez wszystkie czynniki ustawodawcze i z tego to powodu jak również ze względów finansowych musiała być koniecznie w życie wprowadzona. Wychodząc z tego stanowiska nie można wątpić, że rząd, jeżeli będzie atakowanym, z pewnością odniesie zwycięztwo.

Do Neapolu przybyła instrukcya ministra marynarki nakazująca poczynić stosowne przygotowanie do uzbrojenia dwóch fregat pancernych.

O najnowszej działalności exministra Bratiano donoszą z Bukaresztu pod dn. 4. b. m., że rumuńskie stronnictwo czynu zagięło teraz parol na Bółgaryę. Wystosowano manifest i przekradziono go do wilajetu naddunajskiego. „Banvia! — opiewa jeden ustęp w tym manifeście — ultimatum, które Sułtan wysłał do Grecyi, jest wydaniem wojny nam wszystkim, chrześciańskim narodom państwa. Nigdy nie osięgniecie wolności, jeżeli ją sobie nie zdobędziecie ostrzem miecza. Zbierajcie pieniędzy, gdzie tylko mieszka jeden chrześcianin; niechaj daje tak mieszkaniec miasta, jak i wieśniak, każdy Bółgar, tak bogaty jak zamożny, ile może — owszem więcej niż może, gdyż bronią będzie oswobodzony. Nie obawiajcie się tego, żeby mocarstwa zachodnie udaremniły nasze usiłowania, trzej najpotężniejsi mocarze świata nie dopuszczą, żeby cudzoziemcy nasze głowy znowu pod jarzmo wtłoczyli. Podnieście się! Poświęćcie część waszego mienia, a kiedy raz broń będzie w pogotowiu, to odzyskacie w połączeniu z Rumunami waszą niepodległość. Grecy, Rumunowie i Bółgarzy rozbiją połączonemi siłami przemoc tyranów.

W Konstantynopolu obiega pogłoska, że jenerał Ignatiew zawiadamiając Portę o uchwale konferencyi żądał odwołania Hobbarta który Syrę nieprawnie blokuje. Aali Basza odpowiedział, że Hobbart blokuje okręt „Euosis“ a nie Syrę. Flota zostanie odwołaną jeżeli Rosya przyjmie odpowiedzialność za to co czyni „Enosis.“

Kronika.

— Gazeta „Zukunft“ z dnia 13. b. m. podaje korespondencyę z Tarnowa, wedle której dyrektor tamtejszych szkół normalnych p. Pospisil miał otrzymać pisemną naganę od krajowej Rady szkolnej z powodu mniemanych wykładów o języku i literaturze ruskiej.

Dowiadujemy się z pewnego źródła, że w korespondencyi tej podana odezwa krajowej Rady szkolnej do p. Pospisila tak co do treści jak i co do formy zupełnie jest zmyślona.

Ogłoszenie.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego donosi Panom Delegatom, że ogólne zgromadzenie, które wedle §fu 89 ustaw zbiera się zwyczajnie co roku dnia 3. lutego we Lwowie odbędzie się w bieżącym roku w sali radnej stołecznego miasta Lwowa i rozpocznie się pomienionego dnia o godzinie 10. przed południem.

Od Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego.

We Lwowie dnia 13. stycznia 1869.

(Nadane dekoracye.) Najjaśniejszy Pan pozwolił następującym urzędnikom galicyjskiej kolei Karola Ludwika przyjąć i nosić otrzymane krzyże kawalerskie orderu papieskiego św. Grzegorza: Antoniemu Ursprung dyrektorowi ruchu, Antoniemu Pöch nadinżynierowi i Franciszkowi Gostkowskiemu asystentowi inżynierskiemu.

(Walne zgromadzenie Towarzystwa przyjaciół spiewu) odbyło się dnia 13. b. m. Na temże zgromadzeniu zostali wybrani: Przewodniczącym p. Danek, prokurator państwa, zastępcą przew. p. Dr. Wołek, dyrektorem chóru p. Leeder, zastępcą jego p. Wysecki, członkami wydziału: pp. Czerwiński, Makarewicz, Lipiński, Bojarski, Zasławski, sekretarzem p. Waligórski.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny. Żołnierz lwowskiej straży policyjnej, stojący na posterunku w ulicy św. Jana około godz. 11. w nocy, zawezwany został przez jakiegoś nieznajomego, by przyaresztował pompiera, który bił niemiłosiernie jakąś kobietę. Pompier zaraz uciekł, jednakże policyantowi udało się schwytać go na placu Ferdynanda. W tej jednak chwili nawinęło się dwóch innych pompierów, którzy starali się wyrwać tamtego policyantowi z rąk w ten sposób, że jeden z nich trzymał go za kołnierz, podczas gdy drugi ciągnął ku sobie przyaresztowanego. Ciągneli w ten sposób policyanta aż na halicką ulicę, gdzie mu przybyło na pomoc 2 policyantów, którzy chcieli odprowadzić aresztanta do policyi, gdy nagle otoczyło ich kilkunastu pompierów, którzy wszystkich policyantów gwałtem na strażnicę ogniową zaprowadzili. Owych 3 pompierów, którzy im opór stawili, uciekło, a wszelkie dopytywanie się o ich nazwiska były bezskuteczne, gdyż im tylko obelgami odpowiadano.

Dochodzeniem urzędowem sprawdzono że przyaresztowanym owej nocy, był pompier Piotr Piątkowski, a do stawienia oporu pomagali mu pompierzy Jędrzej Maksymowicz (z Szczerca, 27 l., gr. kat.) i Ignacy Sauber z Olchowiec, 22 l., rz. kat., już karany za kradzież). Sąd skazał dnia 13. b. m. Staubera i Maksymowicza na 1 miesiąc więzienia (wniosek 3 miesiące ciężkiego więzienia). Oba oskarzeni zastrzegli sobie rekurs. Piatkowski się nie stawił. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Jakubowski).

Kradzież. Jeden z adwokatów lwowskich dostrzegł w sierpniu 1868, że mu skradziono z zamkniętego strychu rzeczy wartości 263 złr. Organom policyi udało się złapać złodzieja w osobie Daniela Bołozowskiego, który służył u poszkodowanego za lokaja i niedawno przed tem od niego się oddalił. Tenże przyznał się, że popełnił tę kradzież jeszcze w czerwcu 1868 w towarzystwie kelnera Władysława Glinki, i że przedali skradzione rzeczy Herszowi Elmerowi za 27 złr. Tak Glinka jak Elner wypierają się wszystkiego, a Elner nawet twierdzi, że ani Glinkę ani Bołozowskiego wcale nie zna, czemu jednak świadkowie zaprzeczają.

Dnia 14. b. m. stawali przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Jakubowski, obrońcy pp. adw. Dr. Hoenigsmann i Dr. Jekeles) Daniel Bołozowski z Polanki, lokaj, 33 l., gr. k., już karany kryminalnie za kradzież, Władysław Glinka ze Lwowa, kelner, 30 l., rz. k., już 12 razy karany za kradzież i Hersch Elmer, lakiernik i kupiec ze Lwowa, 45 l., ojciec 6 dzieci, izraelita, już 4 razy karany za kradzież. Sąd skazał Bołozowskiego według wniosku prokuratoryi na 3 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, Elmera zaś (wniosek 2 lata i Glinkę uznał za niewinnych: Względem Elmera zastrzegla sobie prokuratorya rekurs.

(Ułatwienie dla opuszczających więzienie.) Przestępcy którzy odsiedzieli karę w więzieniu krajowem albo bywają odsyłani szubpasem na miejsce urodzenia, albo jeźli się dobrze sprawowali, udają się tam bez dozoru, własnym kosztem. Aby tym ostatnim ułatwić powrót do domu, koleje Karola Ludwika i Czerniowiecka za staraniem nadprokuratoryi państwa deklarowały się, że każdemu z nich przez administracyę więzienna zaleconemu wydawać będą bilety III. klasy za połowę ceny.

(Zabójstwa.) W Sokołowie w pow. kolbuszowskim d. 7. b. m. włościanin Błażej Cisek poniósł śmierć z ręki własnego brata skutkiem otrzymanych od niego pięciu pchnięć nożem.

Anzelm Przewendowski z Siedlisk w pow. pilznieńskim pobity został d. 10. b. m. przez swojego szwagra tak, że skutkiem tego niebawem umarł.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 15. stycznia. Na tutejszej giełdzie płacono: Wyka korzec 180 ℔ 4.10 ab dworzec Karola Ludwika.

Lwów, 16. stycznia. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (86 ℔) 3 złr. 53 c., żyta (81 ℔) 2 złr. 86 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 10 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 60 c., hreczki 2 złr. 42 c., grochu 2 złr. 40 c., ziemniaków 84 c., cetnar siana 1 złr. 16 c., słomy w okłotach 94 c., słomy na paszę 89 c., sąg drzewa bukowego 11 złr. 53 c., sosnowego 8 złr. 50 ct.

Ministeryum spraw wewnętrznych w porozumieniu z innemi ministeryami pozwoliło pp. Franciszkowi Hitzinger zawiadowcy składu fabrycznego G. Kneusela w Wiedniu, Janowi Jerzemu Constantowi dyrektorowi w składzie c. k. uprzyw. fabryki kaganków oszczędzających gaz Grodrickiego w Wiedniu i Emilowi Pawłowskiemu agronomowi z Cieszyna założyć spółkę akcyjną w Wiedniu pod nazwą „Aurora“ do wyrobu i spieniężenia zapałek“ i wszystkich innych tu należących artykułów.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Miejsce targu:									
	Jarosław		Radymno		Przeworsk		Sieniawa		Przemyśl	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	6	3	.	.	.	3	50	3	87
„ żyta	2	87	2	50	.	.	2	75	2	79
„ jęczmienia	2	27	2	5	.	.	2	30	2	27
„ owsa	1	58	1	50	.	.	1	50	1	50
„ hreczki	2	74	2	50	.	.	2	50	2	60
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	90	.	50	.	.	.	60	.	80
Grochu	3	4	2	70	.	.	3	.	.	.
Cetnar siana	1	19	1	.	.	.	.	90	1	5
Sąg drzewa twardego	8	41	7	.	.	.	6	77	7	50
„ „ miękkiego	6	25	5	.	.	.	5	20	5	50
Funt mięsa wołowego	.	16	.	16	.	.	.	12	.	18
Miara wina	.	80	.	.	.	.	.	65	.	.
„ piwa	.	16	.	.	.	.	.	20	.	.
Wyrobnik z wiktem	.	20	.	20	.	.	.	.	.	.
„ bez wiktu	.	40	.	30	.	.	.	20	.	.

Ostatnia poczta.

Zagrzeb, 14. stycznia. Radca sekcyi Piotr Horvath został mianowany administratorem komitatu warasdyńskiego, Suhaj radcą ministeryalnym, Car i Rusnow radcami sekcyi w ministerstwie kroackiem.

Berlin, 14. stycznia. W brew uchwale powziętej przy obradzie wstępnej i pomimo sprzeciwiania się rządu, uchwaliła izba ostateczny podział prowincyi Hanower na 6 powiatów.

Florencya, 13. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby minister spraw wewnętrznych w skutku interpelacyi o podatek od mlewa odpowiedział, że na jednem z najbliższych posiedzeń udzieli żądane wyjaśnienie. — Wszędzie panuje spokój.

Londyn, 14. stycznia. „Times" wyraża obawę, aby postawa Grecyi nie udaremniła starań konferencyi.

Madryt, 14. stycznia. W Maladze zniesiono stan oblężenia.

Konstantynopol, 14. stycznia. „Biuro Havas" pisze: Ważność przypisywana trudności co do p. Rangabe wznieciła tu zdziwienie. Celem konferencyi było zapobiedz wspólnie, aby Grecya nie naruszała prawa narodów, zatem przypuszczenie go do udziału należało uważać jako trudność, jego zaś usunięcie się jest ułatwieniem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

Hotel George: PP. Nikorowicz Paweł, z Hostowa.

Hotel europejski: Bardasz Izaak, c. k. lekarz pułkowy, ze Złoczowa.

Hotel Langa: Kube Ludw., c. k. radca namiestnictwa, z Brodów. — Ciemierzyński Józef, z Brzozdowic.

Hotel angielski: Hr. Stecki Bol., z Środopolec. — Obertyński Jan, z Cielaża. — Obertyński Zdzisław, z Tarnowicy. — Reindl Ant., z Wolicy. — Tretter Hilary, z Laszek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

PP. Hr. Komorowski Wład., do Dziewiętnik. — Hr. Zaleski Alex., do Rosyi. — Hr. Zaleski Marcin, do Warszawy. — Br. Potten Karol, do Olszanki. — Bogdanowicz Grzegorz, do Orzechleby. — Drohojewski Stan., do Tapin. — Jaworski Józef, do Juśkowic. — Krajewski Nik., do Czech. — Pierzchała, Ign., do Uszkowic. — Regulski Włodzimierz, na Podola. — Torosiewicz Mich., do Sasowa. — Winnicki Uytus, do Nadycz. Wolański Witold, do Dulib. — Younga Witold, do Staregosioła.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. stycznia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329.90	— 6.5	95.	PdW. sł.	9
2. god. po poł.	330.54	— 5.3	91.	„ „	9
10. god. wiecz.	331.15	— 4.8	94.	„	10

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) **„Der Prophet"**, wielka opera w 5 aktach na dochód p. Ignacego Fekete.

W poniedziałek: (przedst. pols.) **„Przeszłość kobiety"**, komedya w 4 aktach z francuskiego; po raz pierwszy.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs giełdy lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 15. stycznia.								
Akc. gal. kol. ž. K. L.	211	25	211	25	211	—	211	75
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	174	25	175	25
„ banku hip. galic.	74	60	74	60	74	50	75	50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—		—	80	85	81	25
Listy z. T. kr. gal. w w. a.	—	—	—	—	77	—	77	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	—	88	40
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	68	20	68	60
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	-	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	56	5	63
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	63	5	69
Napoleondor	—	—	—	—	9	57	9	67
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	67	9	80
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	76½	1	77½
Srebro	—	—	—	—	117	50	118	75

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13 stycznia 1869

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
(Za 100 zł.)		
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 15	65 25
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1865 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	71 40	71.80
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	74 50	75.—
Metaliki po 4½%	54 25	54 75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	183.—	183.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	183 —	185.50
Przez. do wyl. z r. 1854	84.50	85.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	92.50	92 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97.75	98 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	113.40	113.60
Renty Como po 42 lir. aust.	21 —	21.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87 75	88.25
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 —	78 50
Galicyi	68 75	69 —
Siedmiogrodu	74.—	74 50
Bukowiny	69.—	69.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101 —	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	687.—	689.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	252.80	253.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	700. —	705.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	214 50	215 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2014.—	2018.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	308 70	308.90
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	208 75	209 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	173.75	174.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	212.25	212.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175.—	175 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	546.—	548.—
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
(za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	94.—	94 20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	88.25
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 75	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	107.25	107.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zlr. m. k.	92 50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.—	90.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	97.25	97.50

5. Losy.

(za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	157.—	157.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	56.—	57.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	43.25	43 75
Palfiego „ 40 „ „	33.—	33.50
Clarego „ 40 „ „	38.—	39 —
St. Genois „ 40 „ „	35.—	36.—
Windischgrätza 20 „ „	20.—	21.—
Waldsteina 20 „ „	22.—	23.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.75	15.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	100.25	100.25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.20	100.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100.40	100.50
Hamburg za 100 M. B.	88.40	88.50
Londyn za 10 ft. szt.	119 75	119.90
Paryż za 100 fr.	47.65	47.65

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.67½	5.69
Korona	—.—	— —
20frankówka	9.56	9.56½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	117.65	117.85

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15. stycznia.

	złr	kr
Jednolity dług państwa w banknotach	60	20
„ „ z procentami z maja i listopada	60	20
„ „ w srebrze	65	—
Losy z 1860 roku	91	60
Akcye banku wiedeńskiego	683	—
„ „ kredytowego	250	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	25
Srebro	117	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	69

DZIENNIK URZĘDOWY.

(85) **Edykt.** (2)

L. 20020. Celem zaspokojenia sumy przez Chaima Pisek nakazem zapłaty przez tutejszy c. k. sąd deleg. miejski w dniu 6. kwietnia 1864 l. 3921 wydanym wywalczonej a wyrokiem tutejszego c. k. sądu krajowego dla spraw karnych z 16go kwietnia 1866 l. 9717 do 150 zł. wraz z procentem 4% od 27go marca 1862 bieżącym oznaczonej i celem zaspokojenia kosztów w kwocie 75 zł. 68 kr. w. a. niemniej celem zaspokojenia sumy Chaimowi Pisek nakazem zapłaty przez tutejszy c. k. sąd deleg. miejski w dn. 6. kwietnia 1864 l. 3920 wydanym przyznanej i wyrokiem tutejszego c. k. sądu krajowego dla spraw karnych wyżej wymienionym z dn. 16. kwietnia 1866 l. 9717 do 350 zł. wraz z procentem 4% od 8. maja 1860 bieżącym oznaczonej wraz z kosztami w kwocie 22 zł. 37 kr., niemniej celem zaspokojenia dalszych kosztów w kwotach 15 zł. 27 kr. w. a. przyznanych, odbędzie się licytacya ⅔ części realności w Krakowie pod l. 16. Dz. VIII. (12 Gm. VI.) położonej, Maksymiliana Homułki i Antoniny Homułki własnością będących, w trzecim terminie, na dniu 18. lutego 1869 o godzinie 10. rano w zabudowaniu c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Cenę wywołania stanowi suma 3633 zł. 93⅓ kr. w. a., atoli w tym terminie części rzeczonej realności na sprzedaż wystawione, także poniżej ceny szacunkowej sprzedane będą.

Chęć kupienia mający ma wadyum w kwocie 200 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Akt oszacowania i wykaz hypoteczny sprzedać się mających części powyższej realności i reszta warunków licytacyjnych w registraturze sądu krajowego mogą być przejrzane.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się pana adwokata Dra. Rosenblatta jako kuratora masy Joachima Bochenka, z miejsca pobytu niewiadomej Maryi Oswald i tych wierzycieli, którzyby po 3. listopada 1868 prawo hypoteczne do dwóch trzecich części pomienionej realności uzyskali, lub którymby rezolucya niniejsza przed terminem dosyć wcześnie doręczoną być nie mogła, lub zupełnie doręczoną nie została.

Kraków, dnia 17. grudnia 1868.

(87) **Edykt.** (2)

Nr. 2662. Ces. król. sąd powiatowy w Milówce wiadomo czyni, iż na zaspokojenie należytości pana Wojciecha Zwolińskiego przeciw Wojciechowi i Reginie Stańco w kwocie 200 złr. wraz z kosztami prawnemi w kwocie 5 złr. 63 kr. w. a., tudzież kosztami exekucyjnemi w kwocie 2 złr. 91 kr. w. a. i 12 złr. 86 kr. w. a. przyznanemi wywalczonych gospodarstwo gruntowe wraz z budynkami przynależącemi w Ciscu pod Nr. sub rep. 141 i 172 z 5ciu morgów składające się, do dłużników należące, na dniu 16. marca, 13. kwietnia i 11. maja 1869, zawsze o godzinie 10tej zrana najwięcej ofiarującemu przez publiczną licytacyę w c. k. kancelaryi sądu powiatowego w Milówce sprzedane będzie pod następującemi warunkami.

a) Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 1904 złr. w. a. oznaczona.

b) Każdy chęć kupienia mający winien przed rozpoczęciem licytacyi 10% powyższej ceny wywołania w kwocie 190 złr. 40 kr. w. a. jako wadyum w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum kupicielowi w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom zaraz po ukończonej licytacyi zwrócone zostanie.

c) Przy pierwszych dwóch terminach powyż wymienione gospodarstwo tylko wyżej ceny szacunkowej, lub przynajmniej za takową, przy trzecim zas terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedane być może.

d) Dalsze warunki licytacyjne, jako też i akt egzekucyjnego opisania i oszacowania w tutejszej sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem się strony zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Milówka, dnia 30. grudnia 1868.

(94) **Obwieszczenie.** (2)

L. 550. C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu w skutek odezwy stanisławowskiego c. k. sądu obwodowego z dnia 5. lutego r. b. do l. 1539 czyni wiadomo, że celem ściągnienia wywalczonej przez c. k. uprzywil. Towarzystwo akcyjne dla wyrobu cukru w Galicyi sumy wekslowej 60 zł. w. a. z odsetkami 6proc. od 4. maja 1866 bieżącemi i kosztów sporu ilości 7 zł. 50 kr. w. a., a egzekucyjnych w ilości 4 zł. 2 kr., 2 zł. 67 kr. i 3 zł. 66 kr. w. a., przyznanych przemusowa sprzedaż realności w Tłumaczu pod Nr. 511 położonej, do Wasyla Filipczuka należącej, ciało tabularne niestanowiącej, w dwóch terminach, 5. i 22. lutego 1869, każda razą o godzinie 9tej przed południem w budynku sądowym pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 350 zł. w. a.

2. Chęć kupienia mający winien jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jedną dziesiątą część ceny szacunkowej jako zadatek.

3. Na pierwszym terminie sprzedaną będzie realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na drugim zaś także niżej tej ceny.

Reszta warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

O czem się obie strony zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tłumacz, dnia 2. sierpnia 1868.

(73)

Kundmachung

der k. k. galizischen Statthalterei vom 5. Jänner 1869 Z. 72409, womit mehrere Bestimmungen für den Uebergang des Wehrgesetzes vom 5. December 1868 Nr. 151 R. G. Bl. rücksichtlich der im Verbande des k. k. Heeres (Kriegs-Marine) Dienenden, dann einige Anordnungen für die Aufnahme einjähriger Freiwilligen im Jahre 1869 und des freiwilliger Eintrittes im Allgemeinen bekannt gemacht werden.

Nr. 72409. Das k. k. Reichs-Kriegs-Ministerium hat nach vorherriger Vereinbarung mit den Landesvertheidigungs-Ministerien beider Reichshälften und unter Zustimmung derselben mittelst der Circular-Verordnung vom 22. December v. J. Pr. Nr. 4554 (Normal-Armee-Verordnungsblatt 47 Stück) die Bestimmungen für den Uebergang auf das für jeden der beiden Theile der Monarchie, mit Ausschluß der Militärgrenze in Wirksamkeit getretene Wehrgesetz rücksichtlich der im Verbande des k. k. Heeres (Kriegs-Marine) dienenden, und der im Pensionsbezuge, dann in der Invalidenversorgung befindlichen Militär-Personen, ferner die Bestimmungen wegen Aufnahme der einjährig Freiwilligen für das Jahr 1869 und des freiwilligen Eintrittes im Allgemeinen festgestellt.

Zu Folge hohen Erlasses des k. k. Ministeriums für Landesvertheidigung und öffentliche Sicherheit vom 24. December 1868 Z. 3878 L. V. werden nachstehend diejenigen von diesen Bestimmungen, welche für die Bevölkerung und namentlich für Jene, die sich die Begünstigung des einjährig Freiwilligenjahres sichern wollen, zu wissen von Interesse sind, verlautbart:

1. Sämmtliche mit dem Tage des Beginnes der Wirksamkeit des Wehrgesetzes zu dem Verbande des stehenden Heeres gehörigen Wehrpflichtigen, ohne Unterschied der Charge, welche eine zehnjährige oder die ihnen nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften obliegende Militärdienstzeit nicht vollstreckt haben, sind zu der im §. 4 des Wehrgesetzes festgestellten Dienstzeit im stehenden Heere und in der Landwehr in der Gesammtdauer von zwölf Jahren, eine etwaige strafweise Dienstzeit nicht eingerechnet, verpflichtet. Die hieraus resultirende Dienstpflicht ist in den Grundbuchsblättern zu bezeichnen.

2. Diese Bestimmung findet auch auf die in der Kriegs-Marine Dienenden Anwendung, soferne sie jedoch ihre Dienstzeit in derselben vollstrecken, mit der Modification, daß solche Wehrpflichtige bei Wegfall der Landwehrpflichtdauer, nur zu einer Dienstzeit in der Gesammtdauer von zehn Jahren verpflichtet sind.

3. Die Dienstzeit aller mit dem zu 1 bezeichneten Zeitpuncte zu dem Verbande des stehenden Heeres (Kriegs-Marine) gehörigen Personen zählt vom Tage der Assentirung; die Dienstzeit der aus den Militär-Bildungsanstalten Eingereihten von dem Tage des Austrittes aus denselben.

4. Die zehnjährige, oder die nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften obliegende Militär-Dienstpflicht ist als vollstreckt zu betrachten, wenn dieselbe nach Maßgabe der bisher für die regelmäßige Entlassung der Mannschaft nach gänzlich zurückgelegter Dienstzeit bestandenen Vorschriften, als mit Ende Juni 1868 beendet angesehen werden konnte. Die in diese Kategorie Fallenden sind daher nicht mehr landwehrpflichtig.

5. Haben die nach der Vorschrift vom Jahre 1856 Reengagirten und die mit der Dienstesprämie betheilten Unterofficiere, welche sich an dem Tage des Beginnes der Wirksamkeit des Wehrgesetzes in dem Verbande des stehenden Heeres befinden, eine zehnjährige Militär-Dienstzeit vollstreckt, so können dieselben als landwehrpflichtig nicht mehr betrachtet werden, wenngleich sie in Folge der Reengagirung oder Betheilung mit der Unterofficiers-Dienstesprämie zu einer über den vorbezeichneten Zeitpunct hinausreichenden Dienstzeit verpflichtet sind.

6. An die Stelle des für den Bereich der Länder der ungarischen Krone bisher noch giltigen Militär-Entlassungstitels nach §. 21 zu 18 und §. 42 des Heeres-Ergänzungsgesetzes vom Jahre 1858, sowie des auf Grund der eben citirten und der Bestimmungen des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 für den Bereich der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder bisher giltigen Beurlaubungstitels, tritt mit dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes die im §. 27 desselben den Eigenthümern ererbter Landwirthschaften zuerkannte Begünstigung.

Es kann daher jenen Soldaten, welche im Erbschaftswege in den Besitz von Landwirthschaften gelangen oder gelangt sind, bei Erfüllung der dießfälligen gesetzlichen Bedingungen, von dem vorbezeichneten Zeitpuncte an, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, nur mehr die Enthebung von der Präsenz-Dienstpflicht, wenn sie derselben noch unterliegen, für die Dauer des Friedens zuerkannt werden.

Dieser Begünstigung sind auch jene nach den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern heimatszuständigen Soldaten theilhaftig, welchen als Besitzern ererbter Landwirthschaften, auf Grundlage der vorbezeichneten Bestimmungen, bisher die Beurlaubung nach Artikel 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 zuerkannt wurde. Ueber die nachträgliche achtwochentliche Ausbildung der in diesem Alinea Bezeichneten werden die Bestimmungen abgesondert erlassen werden.

Die Transferirung solcher Soldaten zu den Depotkörpern ist in Hinkunft nicht mehr erforderlich.

7. Jenen Soldaten, welchen auf Grundlage des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 der Anspruch auf die Beurlaubung zuerkannt wurde, können — sofern sie in der Linien-Dienstpflicht stehen — zur activen Dienstleistung herangezogen werden.

Haben sie sich jedoch noch vor dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes verehelicht, und ist ihre Gattin oder ein Kind am Leben, so sind sie, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, für die Dauer des Friedens von der Pflicht zum Präsenzdienste enthoben.

8. Die Erweiterung des Militär-Entlassungstitels nach den §§. 13 und 42 des Heeres-Ergänzungsgesetzes auf die unehelichen Söhne (§§. 17 und 40 des Wehrgesetzes), hat auch auf die gegenwärtig im stehenden Heere und in der Kriegs-Marine dienenden Soldaten Anwendung.

Dieser Entlassungs-Anspruch ist jedoch nur gegenüber der unterstützungsbedürftigen Mutter, keineswegs aber auf andere Familienglieder derselben, wenngleich sie erwerbsunfähig oder hilfsbedürftig sind, giltig und nach den sonst für die Militär Entlassung aus dem Titel zur Erhaltung der verwitweten Mutter bisher wirksamen Vorschriften zu beurtheilen.

Es kommt daher in diesem Entlassungsfalle, nebst der Hilfsbedürftigkeit der Mutter, immerhin auch in Betracht zu ziehen, ob nicht andere erwerbsfähige eheliche und beziehungsweise auch uneheliche Söhne vorhanden sind.

Diese Entlassung nach den §§. 17 und 40 c), eventuell auch a) des Wehrgesetzes kann in Hinkunft nur erfolgen, wenn sich der Betreffende zur Erfüllung seiner Pflicht gegenüber dem hilfsbedürftigen Familiengliede bereit erklärt; selbstverständlich findet in solchen Entlassungsfällen von nun an auch die Bestimmung des §. 17, Punct 3, lit. b) des Wehrgesetzes Anwendung, wornach erst ein bereits achtzehnjähriger Bruder des Bewerbers um die Militär-Entlassung in Betracht zu kommen hat.

9. Die von dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes aus dem Titel der §§. 17 und 40, lit. c), eventuell a) aus dem Verbande des stehenden Heeres oder der Kriegs-Marine Entlassenen, welche in der dritten oder einer höheren Altersclasse stehen, sind — wenn sie das dreißigste Lebensjahr noch nicht überschritten haben, in die Ersatz-Reserve des Heeres oder der Kriegs-Marine zur Evidenthaltung, nach Ueberschreitung des dreißigsten und vor vollendetem zweiunddreißigsten Lebensjahre aber an die Landwehr zu überweisen.

Bis zur definitiven Feststellung der Ersatz-Reserve-Evidenz und Organisation der Landwehr-Evidenz-, beziehungsweise Landwehr-Bezirks-Behörden, sind solche Entlassene bei den heimathszuständigen Ergänzungsbezirks-Commanden in Vormerkung zu halten.

Rücksichtlich der aus Anlaß der gegenwärtigen, nach den bisher giltigen Gesetzen und Vorschriften in Ausführung begriffenen Heeres-Ergänzung zur Entlassung gelangenden Nachmänner hat es jedoch auf eine Ueberweisung in die Ersatz-Reserve nicht anzukommen.

10. Der auf Grundlage der §§. 18 bis 20 des Heeres-Ergänzungs-Gesetzes vom Jahre 1858 und des Artikels 7 des Gesetzes vom 10. November 1867, dann der Puncte 14 und 21 lit. c) der Circular-Verordnung des k. k. Kriegs-Ministeriums vom 20. December 1867, Abtheilung 2, Nr. 9943 zugestandene Beurlaubungs-Anspruch ist aufgehoben.

Den Lehrern an Volksschulen und den Lehramts-Candidaten für diese Anstalten jedoch ist nach §. 27 des Wehrgesetzes, unbeschadet der achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffen-Uebungen, die Enthebung von der Präsenz-Dienstpflicht, wenn sie derselben noch unterliegen, für die Dauer des Friedens zuzuerkennen.

Sonst aber gehören die nach den vorbezeichneten Bestimmungen dermalen beurlaubten Soldaten nunmehr nur noch in die Kategorie der bis zur Einberufung Beurlaubten, und können daher nach Maßgabe der Standesverhältnisse, ohne Ueberschreitung der dreijährigen Linien-Dienstzeit, vom Stellungsjahre an gerechnet, zur Ableistung des ihnen obliegenden Präsenz-Dienstes herangezogen werden, wenn sie es nicht vorziehen sollten, ihre Präsenz-Dienstpflicht unter den, den einjährig Freiwilligen gesetzlich gewährten Begünstigungen zu erfüllen, worüber die nachfolgenden Puncte das Nähere enthalten.

Nur die mit dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes schon in dem Verbande des stehenden Heeres und der Kriegs-Marine befindlichen, nach den im Eingange dieses Punctes bezeichneten Bestimmungen beurlaubten Beamten des Staates, der Allerhöchsten Privat-, Familien- und Avitual-Fonds-Güter, der öffentlichen Fonde-, der Landes- und Bezirksvertretungen und der mit der politischen Verwaltung betrauten Gemeinden, wenn für diese Diensstellen der Nachweis der Vollendung der rechts- und staatswissenschaftlichen Studien erfordert wird, weiters die Professoren und Lehrer an öffentlichen und mit dem Rechte der Oeffentlichkeit ausgestatteten Unterrichtsanstalten, mit Ausschluß jener der Volksschulen, welche nach Alinea 2 dieses Punctes behandelt werden, können — wenn, nach gepflogenem Einvernehmen, deren Unentbehrlichkeit zur Hadhabung des Verwaltungs-Dienstes und zum Unterrichte seitens der vorgesetzten Anstellungs-Behörden bestätigt wird — unbeschadet einer achtwöchentlichen militärischen Ausbildung und der periodischen Waffenübungen, mit Bewilligung der General- oder Militär-Commanden im Frieden beurlaubt belassen werden.

Der Schlußsatz im Puncte 6 findet auch auf die im 2. Alinea dieses Punctes Bezeichneten Anwendung.

11. Die durch das Wehrgesetz festgesetzte Ausnahme der pensionirten Officiere und Militär-Beamten, dann der nicht im Invalidenhause sich aufhaltenden Patental-Invaliden von den Bestimmungen des Heirats-Normales, erstreckt sich naturgemäß nur auf die als ganzinvalid, oder sonst definitiv pensionirten Officiere, Militär-Parteien, Militär-Beamten, Unter-Parteien und Armeediener, dann auf die Patental- und Reservations Invaliden, während rücksichtlich der zeitlich pensionirten Militärs, und der mit der Vormerkung für eine Localanstellung als halbinvalide pensionirten Officiere, sowie der in der Loco-Versorgung der Invalidenhäuser befindlichen Mannschaft die Vorschrift über die Heiraten in der k. k. Land-Armee vom 14. September 1861 L. K. Nr. 3851 nach wie vor in Giltigkeit bleibt.

Es versteht sich hiebei von selbst, daß die aus derlei im definitiven Pensions-, beziehungsweise Patental- und Reservations-Invaliden-Stande geschlossenen Ehen herstammenden Witwen und Waisen auf eine Versorgung aus dem Staatsschatze ebensowenig, als auf die sonstigen, den Militär-Gattinnen und Kindern (Witwen und Waisen) reglementmäßig zukommenden Beneficien irgend einen Anspruch haben.

Die Officiere der Reserve, dann die definitiv pensionirten Officiere, Militär-Parteien und Beamten haben von der geschehenen Verehelichung, unter Anschluß eines Sitten-Zeugnisses über die Braut, dann einer legalisirten Abschrift des Trauscheines, der betreffenden Militär-Evidenz-Behörde die Anzeige zu erstatten, welche dieselben behufs Ergänzung der Grundbücher, und zwar über die Reserve-Officiere von Fall zu Fall an deren Standes-Evidenz, über die Anderen vierteljährig zur Kenntniß des vorgesetzten General- (Militär-) Commandos zu bringen hat.

12. Inländer, welche den Bedingungen der §§. 21 bis 24 des Wehrgesetzes entsprechen und freiwillig in das stehende Heer (Kriegs-Marine) einzutreten beabsichtigen, können sich, unter Beobachtung des in den nachfolgenden Puncten vorgezeichneten Vorganges, um die Aufnahme als einjährig Freiwillige bewerben. Die Annahme der für die vorbezeichnete Präsenz-Dienstperiode Angemeldeten wird jedoch mit 31. Jänner 1869 geschlossen.

Studirende der letzten zwei Jahrgänge an einem Ober-Gymnasium oder einer Ober-Realschule, oder einer diesen gleichgestellten Lehranstalten (Punct 27), welche sich der Stellungspflicht nähern, oder in dieselbe bereits eingetreten sind, können — wenn die Verspätung ihrer Studien an einer der vorbezeichneten Lehranstalten nicht durch eigenes Verschulden herbeigeführt wurde, und sie sich hierüber durch ein Zeugniß des Vorstandes derselben ausweisen — bis zur Erlangung der Vorbedingungen für den einjährigen freiwilligen Dienst, unter Bewilligung des Aufschubes des Präsenz-Dienstes beurlaubt werden. Geben sie aber diese Studien vor Vollendung derselben auf, so sind sie sofort zum dreijährigen Linien-Dienste heranzuziehen.

13. Auch die bereits im Verbande des Heeres und der Kriegs-Marine stehenden Soldaten, sowie die im Wege der dießjährigen regelmäßigen Stellung, wenngleich nach dem Beginne der Wirksamkeit des Wehrgesetzes Eingereihten, welche den im vorstehenden Puncte bezeichneten Anforderungen entsprechen können — bei Wegfall der Bedingung des freiwilligen Eintrittes — der ihnen obliegenden Präsenz-Dienstpflicht, unter den für den einjährigen freiwilligen Dienst gestatteten Begünstigungen genügen, wobei denselben die etwa schon im Präsenzstande zurückgelegte Dienstzeit, insoferne sie es wünschen, in den einjährigen Activdienst einzurechnen ist.

Die Inanspruchnahme der Begünstigungen des einjährigen freiwilligen Dienstes wird den im vorstehenden Alinea Bezeichneten, unbeschadet der aus der Bewilligung zum Aufschube des Präsenz-Dienstes resultirenden Berechtigung, nur für die dermalige Uebergangs-Periode zugestanden, und kann daher für eine spätere Präsenz-Periode weder geltend gemacht noch erneuert werden, es wäre denn, daß besonders rücksichtswürdige Umstände das Versäumniß entschuldigen.

14. Der einjährige freiwillige Dienst kann abgeleistet werden, entweder

a) auf eigene Kosten, wobei sich die Betreffenden während ihres einjährigen Präsenz-Dienstes aus eigenen Mitteln bekleiden, ausrüsten und verpflegen, bei der Cavallerie auch beritten machen und für den Unterhalt des Pferdes sorgen — oder es werden

b) diese Kosten aus dem gemeinsamen Kriegsbudget bestritten.

Die zu a) Bezeichneten werden kasernirt; die Gebühren der zu b) Bezeichneten werden durch nachträgliche Weisungen geregelt.

Den Aspiranten beider Kategorien steht es nach Wahl und Befähigung frei, den Präsenz-Dienst entweder:

c) im streitbaren Stande,
d) als Arzt,
e) als thierärztlicher Practicant, oder
f) als Pharmaceut zu leisten.

Aspiranten zu c) sind zur Wahl der Garnison und Truppe, jene zu d) zur Wahl des Garnisons-Spitales, die zu e) des Cavallerie- oder Artillerie-Regimentes oder der Fuhrwesens-Feld-Escadron und die zu f) der Militär-Apotheke berechtigt.

Die zur Artillerie, zu den Genie- und Pionnier-Truppen eintretenden einjährig Freiwilligen müssen, insoferne sie auf eine Reserve-Officiers-stelle in diesen Waffengattungen aspiriren, vor dem Beginne der Ausübung des einjährigen Präsenz-Dienstes mindestens die für die allgemeine Abtheilung (I. und II. Jahrgang) des polytechnischen Institutes festgestellten Kenntnisse nachweisen.

15. Die Aufnahmsgesuche der im vorstehenden Puncte zu a) und b) bezeichneten Aspiranten, welche den Dienst im streitbaren Stande abzuleisten wünschen, sind bei dem Commando des gewählten Truppenkörpers, jene der Aspiranten zum Dienste im Militär-Fuhrwesens-Corps bei dem Reichs-Kriegs-Ministerium einzubringen.

Aspiranten, welche bereits im Präsenz-Dienste stehen, unterlegen die Aufnahms-Gesuche ihrem vorgesetzten Commando.

Die Aufnahms-Gesuche der Mediciner, Veterinäre und Pharmaceuten, welche den Dienst in den im vorstehenden Puncte zu d, e und f bezeichneten Eigenschaften ableisten wollen, sind dem General- (Militär-) Commando, in dessen Bereich sich der Aspirant aufhält, einzusenden.

Diejenigen im Militär-Verbande stehenden beurlaubten Aspiranten, welche gleichzeitig um Aufschub des Präsenz-Dienstes ansuchen und diesen im streitbaren Stande abzuleisten wünschen, übersenden ihre Aufnahms-Gesuche an das Commando der Truppe, zu welcher sie gehören, zur Entscheidung.

16. Die schriftlichen (stempelfreien) Aufnahms-Gesuche sind derart rechtzeitig einzusenden, daß bei Ertheilung der Aufnahms-Bewilligung die Assentirung, beziehungsweise Beiziehung des Aspiranten zum Präsenz-Dienste, spätestens mit 1. Februar 1869 erfolgen könne.

Nachträglich einlangende Gesuche der neueintretenden Aspiranten können für diese Präsenz-Periode nicht mehr berücksichtiget werden.

Den Gesuchen sind folgende Nachweise beizulegen:

a) der Nachweis des für den Eintritt in das Heer (Kriegs-Marine) erforderlichen Lebensalters (§. 16 des Wehrgesetzes);
b) die beglaubigte schriftliche Zustimmung des Vaters oder Vormundes des Aspiranten zum freiwilligen Eintritte;
c) der Nachweis, daß dem Aspiranten ein Versäumniß der Stellungspflicht nicht zur Last fällt,
d) der Nachweis der moralischen, und
e) der wissenschaftlichen Befähigung.

Der Nachweis zu a) wird durch den Tauf- (Geburts-) Schein geliefert, kann jedoch bei Studirenden, wenn deren Lebensalter in den Studien-Zeugnissen bezeichnet ist, entfallen. Auf die Beibringung dieses Nachweises seitens der bereits im Militärverbande Stehenden hat es nicht anzukommen sind sie jedoch beurlaubt, so ist der Urlaubspaß anzuschließen.

Der Nachweis zu b) ist bei Minderjährigen, soferne dieselben nicht bereits dem Militärverbande angehören, jener zu c) nur dann erforderlich, wenn der nicht zum Militärverbande gehörige Aspirant in der zweiten oder in einer höheren Altersclasse steht; letzterer wird durch dießfällige Bestätigung der politischen Heimatsbehörde geliefert.

Der Nachweis zu d) besteht: für Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste auf eigene Kosten in der von der politischen oder Polizeibehörde des Aufenthaltsortes, im Hinblicke auf §. 20 des Wehrgesetzes (Alinea 2) ausgestellten Bestätigung, daß der Aspirant die moralische Eignung zum freiwilligen Eintritte in das stehende Heer besitze; für Aspiranten auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets in dem Zeugnisse über dessen tadelloses sittliches Betragen, das für Studirende von dem Director der betreffenden Lehr-Anstalt, beziehungsweise von dem Vorstande des betreffenden Professoren-Collegiums, für alle übrigen Aspiranten von der politischen oder Polizeibehörde ihres Aufenthaltsortes beizubringen ist.

Rücksichtlich der im Präsenz-Dienste stehenden Aspiranten genügen in beiden Fällen die Strafextracte und eventuell auch die Conduitlisten, nach welchen die moralische Befähigung der Aspiranten zu beurtheilen ist.

17. Den Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung bilden:

A. für Aspiranten zum Dienste auf eigene Kosten:
   a) Studienzeugnisse über den vollendeten letzten Jahrgang an einem Ober-Gymnasium oder einer Ober-Realschule, oder einer diesen gleichgestellten Lehranstalten (Punct 27), wenn sie mindestens die erste (gute) Fortgangsclasse ausweisen, oder
   b) die von der Prüfungs-Commission ertheilten Zeugnisse der Befähigung;
B. für Aspiranten zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets:
   a) die im vorstehenden Absatze A zu a) bezeichneten Zeugnisse, wenn sie die allgemeine Vorzugsclasse, oder wo eine solche allgemeine Classe nicht gegeben wird, in den Hauptgegenständen die Vorzugsclasse im Fortgange ausweisen, in welchem Falle auch die Bestätigung der Studien-Anstalt beizubringen ist, daß die Gegenstände, in welchen der Aspirant die Vorzugsclasse erhalten hat, die Hauptgegenstände jenes Jahrganges sind, oder
   b) Maturitäts-Zeugnisse, oder
   c) das Zeugniß über eine mit dem Ergebnisse der Befähigung zurückgelegte Staats-Prüfung;
C. für Mediciner:
   a) die amtliche Bestätigung des Decans des betreffenden Professoren-Collegiums, daß der Aspirant als ordentlicher Hörer, für welchen Jahrgang und für welche Collegien inscribirt ist und diese thatsächlich besucht, oder
   b) das Doctor-Diplom;
Das thierärztliche Diplom;
E. für Pharmaceuten:
   a) die amtliche Bestätigung des betreffenden Decans, daß der Aspirant als ordentlicher Hörer der Pharmacie und für welchen Jahrgang inscribirt ist und diesen thatsächlich besucht, oder
   b) das Diplom als Magister der Pharmacie oder Doctor der Chemie.

In den im Puncte 12, Alinea 2, bezeichneten Fällen sind die Studien-Zeugnisse des zuletzt vollendeten Semesters, dort, wo keine halbjährigen Prüfungen stattfinden, des zuletzt vollendeten Jahrganges als Nachweise der wissenschaftlichen Befähigung zu betrachten, wenn diese Zeugnisse mindestens die erste (gute) Fortgangsclasse ausweisen.

Diese, dann die zu D. a) und E. a) bezeichneten Nachweise bilden zugleich die Grundlage für die Beurtheilung, ob der Aspirant in Beziehung auf seine wissenschaftliche Befähigung zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets geeignet sei oder nicht. In dieser Richtung sind die zu D. b) und E. b) bezeichneten Diplome den Maturitäts-Zeugnissen gleich zu halten, wenn der Dienst seitens des Aspiranten als thierärztlicher Practicant oder Pharmaceut abgeleistet wird.

Wegen Unkenntniß der deutschen Sprache kann Niemand vom einjährigen Freiwilligen-Dienste ausgeschlossen werden.

18. Aspiranten zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegs-Budgets haben überdieß das von der heimatlichen politischen Behörde legalisirte, von der Zuständigkeits-Gemeinde auf Grundlage gepflogener Erhebungen ausgestellte Mittellosigkeits-Zeugniß beizubringen.

19. In Ermanglung der im Puncte 17 zu A. a) aufgeführten Studien-Zeugnisse ist der erforderliche Nachweis der höheren Bildung durch Ablegung einer besonderen Prüfung und Vorlage des hierüber ausgestellten Prüfungs-Zeugnisses zu liefern. (Punct 17 A. b)

Zur Vornahme dieser Prüfungen wird bei jedem Truppen-Divisions-Commando im Dislocations-Orte desselben eine Prüfungs-Commission, vorläufig nur für die Dauer der Aufnahme für das Jahr 1869, aufgestellt.

Eine solche Commission besteht aus:

a) dem General-Stabs-Chef der betreffenden Truppen-Division als Vorsitzenden;
b) zwei Professoren aus Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen und
c) zwei Officieren, welche zugleich Lehrer an der betreffenden Truppen-Divisionsschule sind.

Sämmtliche vorbezeichnete Mitglieder sind stimmberechtigt.

Als Schriftführer ist ein Subaltern-Officier aus dem Truppenstande zu commandiren.

Die Bestimmung der Mitglieder aus dem Civilstande ist seitens der General- (Militär-) Commanden in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern bei der betreffenden Landesstelle, in den Ländern der ungarischen Krone bei dem königl. ungarischen Ministerium für Cultus und Unterricht anzusuchen.

Die Tage, an welchen Prüfungen vorgenommen werden und die Stunden des Beginnes sind für die Dauer der Aufnahms-Periode, bis zum 31. Jänner 1869, im Vorhinein festzustellen und im Wege der politischen Landesstelle in dem Landes-Gesetzblatte, dann in der officiellen Landeszeitung zu verlautbaren.

20. Die Gesuche, um die Zulassung zu dieser Prüfung sind bei dem Truppen-Divisions-Commando, bei dessen Commission der Aspirant sich der Prüfung unterziehen will, unter gleichzeitiger Vorlage eines von der politischen oder polizeilichen Aufenthalts-Behörde beglaubigten Identitäts-Zeugnisses, in welches die Personsbeschreibung und die Namensunterschrift des Aspiranten aufzunehmen ist, einzureichen.

Gesuche der bereits im Präsenz-Dienste stehenden Aspiranten sind von dem Truppenkörper an das vorgesetzte Truppen-Divisions-Commando zu leiten.

Die Prüfung hat die Gegenstände in dem Umfange, wie selbe in den letzten zwei Jahrgängen der Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen zum Vortrage kommen, zu umfassen.

Die Prüfungen sind theils mündlich, theils schriftlich in der dem Aspiranten geläufigsten Sprache derart vorzunehmen, daß sich die Commission ein sicheres Urtheil darüber bilden kann, ob derselbe den im Wehrgesetze vorgeschriebenen Bildungsgrad besitze.

Nach Schluß der Prüfung entscheidet die Commission durch Stimmenmehrheit, ob der Aspirant „befähigt" oder „nicht befähigt" ist.

Im ersteren Falle ist dem Aspiranten die wissenschaftliche Befähigung zum einjährigen freiwilligen Dienste auf seinem ihm auszufolgenden Gesuche unter Mitfertigung aller Commissionsglieder zu bestätigen; die nicht befähigten Aspiranten werden für das Jahr 1869 abgewiesen.

Eine Berufung gegen die Beschlüsse der Prüfungs-Commission findet nicht statt.

21. Zur Aufnahme einjährig Freiwilliger beider Kategorien, Punct 14 a) und b) für den Dienst im streitbaren Stande sind ermächtigt:

die Linien-Infanterie-Regimenter,
das den Allerhöchsten Namen führende Tiroler Jäger-Regiment,
die Feldjäger-Bataillone,
die Cavallerie-Regimenter,
die Artillerie-Regimenter,
die Festungs-Artillerie-Bataillone,
die Genie-Regimenter,
das Pionnier-Regiment und
das Militär-Fuhrwesens-Corps, dann
die Kriegs-Marine (Punct 26).

Die Entscheidung über die Aufnahmsgesuche steht den Commanden der gewählten Truppenkörper, beziehungsweise dem Reichs-Kriegs-Ministerium (Punct 15, Alinea 1 und 2), dann den eigenen Truppenkörpern (ebendaselbst, Alinea 4) zu.

Ueber die Aufnahme der Mediciner, Veterinäre und Pharmaceuten entscheidet das General- (Militär-) Commando.

Die Aufnahme einjährig Freiwilliger beider Kategorien ist in unbeschränkter Zahl gestattet, nur für das Militär-Fuhrwesens-Corps dürfen nicht mehr als 25 Aspiranten aufgenommen werden.

Die zum Dienste auf Kosten des gemeinsamen Kriegsbudgets angenommenen Freiwilligen zählen in den vorgeschriebenen Verpflegsstand der Truppe, in deren Unterabtheilungen sie thunlichst gleichmäßig zu vertheilen sind.

Die Eintheilung oder Aufnahme der Freiwilligen bei den Depot-Cadres ist nicht gestattet.

22. Die neueintretenden Aspiranten, welchen die Berechtigung zum einjährigen Präsenz-Dienste zuerkannt wird, sind nach constatirter körperlicher Eignung zu dem gewählten Truppenkörper zu assentiren und — soferne ein Aufschub des Präsenz-Dienstes nicht Statt hat — mit 1. Februar 1869 zum Präsenz-Dienste heranzuziehen. Mediciner und Pharmaceuten sind zu dem heimatszuständigen Ergänzungsbezirks-Regimente zu assentiren.

Die bereits zum Militärverbande gehörigen beurlaubten Aspiranten, welchen die Begünstigungen für einjährig Freiwillige zuerkannt wurden, sind — wenn die gewählte Truppe einer anderen Waffengattung nicht angehört — im Stande ihrer dermaligen Truppe zu belassen und bei der gewählten auf die Präsenzdauer in Zutheilung zu führen, sonst aber sind solche und die aus dem Präsenzstande zu einem anderen Truppenkörper übertretenden Freiwilligen zu dem gewählten Truppenkörper zu transferiren.

Ist der letztere Fall mit einem Wechsel des Garnisonsortes verbunden, so hat der Freiwillige zum Dienste auf eigene Kosten die Reise-Auslagen aus Eigenem zu bestreiten.

Ueber die Zuerkennung des Anspruches auf die Begünstigungen für einjährig Freiwillige an bereits Dienende, sowie über die Heranziehung derselben zum Präsenz-Dienste, ist die betreffende Truppe, zu welcher solche Freiwillige in Stand gehören, zu verständigen, und von dieser die erforderliche Vormerkung im Grundbuche zu bewerkstelligen.

Die Assentirung des einjährig Freiwilligen erfolgt, unter ausdrücklicher Bezeichnung dieser Eigenschaft in der Assentliste, auf die gesetzliche Dienstzeit von 12, beziehungsweise 10 Jahren.

Der Act der Assentirung ist nach der bisher giltigen Vorschrift dem heimatszuständigen Ergänzungsbezirks-Commando und von diesem der betreffenden politischen Behörde mitzutheilen.

23. Einjährig Freiwilligen, welche ihre Studien fortsetzen und hierüber bestätigende Nachweise beibringen, kann behufs Vollendung der Studien der Aufschub des Dienstantrittes, jedoch nicht länger als bis zum 25. Lebensjahre gestattet werden.

Solche Freiwillige werden bis zu dem im Urlaubspasse zu bezeichnenden Zeitpuncte sofort beurlaubt und gehören in die Kategorie der bis zur Einberufung Beurlaubten.

24. Wird der einjährig Freiwillige wegen Körpergebrechen, welche die Kriegs-Diensttauglichkeit und die Eignung für eine andere Waffengattung, als die gewählte, nicht ausschließen, von dem gewählten Truppenkörper abgewiesen, so kann er sich bei einem Truppenkörper jener Waffengattung, für welche er die Eignung besitzt, um die Aufnahme erneuert bewerben.

Ist der Freiwillige jedoch wegen eines die Kriegs-Diensttauglichkeit im Allgemeinen ausschließenden Körpergebrechens zurückgewiesen worden, so bleibt es ihm überlassen, bei dem General- oder Militär-Commando um die erneuerte ärztliche Untersuchung einzuschreiten.

Das General- oder Militär-Commando holt von dem Truppenkörper den militärärztlichen Befund über den Freiwilligen ein und verfügt dann nach Umständen dessen Vorführung vor eine Superarbitrirungs-Commission.

Wird der Aspirant durch die Superarbitrirungs-Commission für die Truppe, von welcher er aus dem vorbezeichneten Grunde abgewiesen wurde, geeignet erkannt, so ist er auf die betreffende Truppe zu assentiren; wird jedoch der Aspirant für eine andere Waffengattung tauglich erkannt, so hat das General- oder Militär-Commando den Aspiranten nach dessen Wahl einem Truppenkörper der betreffenden Waffengattung zur Aufnahme zu überweisen.

Schriftliche Bescheide sind den Aspiranten in den im zweiten Alinea bezeichneten Fällen nicht zu ertheilen; die ärztlichen Befunde jedoch sind bei der abweisenden Truppe vorzumerken.

25. Wird der Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung durch Zeugnisse von ausländischen Unterrichtsanstalten geliefert, so ist vorläufig ein solches Gesuch seitens der Truppe an das Reichs-Kriegsministerium zur Entscheidung im Einvernehmen mit dem betreffenden Ministerium für Cultus und Unterricht in dem Falle zu leiten, wenn alle übrigen Bedingungen für den freiwilligen Eintritt als vollständig erfüllt betrachtet werden können, und der Freiwillige bei der dießfalls vorher vorzunehmenden körperlichen Untersuchung zur Einreihung geeignet erkannt wurde.

26. Berufs-Seeleute, welche mit der Begünstigung des einjährigen Präsenz-Dienstes in die Kriegs-Marine einzutreten wünschen, haben die Aufnahmsgesuche dem Hafen-Admiralate zu Pola einzusenden.

Den Nachweis der wissenschaftlichen Befähigung bilden die Studien-Zeugnisse über den vollendeten letzten Jahrgang an einem Unter-Gymnasium oder an einer Unter-Realschule, dann die Zeugnisse über die vollendeten Studien an einer inländischen oder ausländischen nautischen Schule, wenn sie mindestens die erste Fortgangs-Classe nachweisen.

Studirende an höheren technischen Lehranstalten, welche sich dem Schiffsbauwesen oder dem Schiffs-Maschinenwesen widmen wollen, werden bezüglich der Begünstigung der einjährigen freiwilligen Dinstleistung gleich den Berufs-Seeleuten behandelt, wenn sie zwei Jahrgänge an einer solchen Lehranstalt vollendet haben und hierüber mindestens die erste Fortgangsclasse in den Studien-Zeugnissen nachweisen.

In Ermanglung der aufgeführten Studien-Zeugnisse ist der Nachweis der entsprechenden Bildung durch Ablegung einer besonderen Prüfung und Vorlage des hierüber ausgestellten Prüfungs-Zeugnisses zu liefern.

Zur Vornahme dieser Prüfungen wird für die Dauer der Aufnahme eine Prüfungs-Commission in der Marine-Akademie zu Fiume aufgestellt.

Diese Commission wird bestehen aus:

a) dem Commandanten der Marine-Akademie oder seinem Stellvertreter;
b) einem Professor aus der nautischen Schule;
c) einem Professor aus dem Unter-Gymnasium oder aus der Unter-Realschule;
d) zwei Officieren oder Hydrographen, welche zugleich Professoren der Marine-Akademie sind.

Im Uebrigen ist rücksichtlich der Aufnahme von Berufs-Seeleuten und diesen gleichgehaltenen Studirenden der höheren technischen Lehranstalten, als auch der Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste bei dem Marine-Infanterie-Regimente analog nach dem für die Aufnahme einjährig Freiwilliger im stehenden Heere vorgezeichneten Vorgange zu verfahren.

Alle zum einjährigen freiwilligen Dienste in der Kriegs-Marine zugelassenen Individuen sind zur Selbstbekleidung und Selbstverpflegung **nicht** verpflichtet.

27. In Beziehung auf die Nachweise der wissenschaftlichen Befähigung der Aspiranten zum einjährigen freiwilligen Dienste werden nachstehende Lehr-Anstalten des Inlandes als den Ober-Gymnasien oder Ober-Realschulen gleichgestellt betrachtet:

a) die k. k. Akademie der bildenden Künste in Wien, die von der Gesellschaft der patriotischen Kunstfreunde unterhaltene Akademie der bildenden Künste zu Prag, die Schule der schönen Künste am k. k. technischen Institute zu Krakau und die Kunstgewerbe-Schule in Wien
b) die k. k. Berg-Akademien zu Leoben und Pribram, die k. k. Forst-Akademie zu Maria Brunn, die königl. ung. Berg- und Forst-Akademie zu Schemnitz, die landwirthschaftlichen Lehranstalten zu Ungarisch-Altenburg, Debreczin, Keszthély, Tetschen-Liebwerd, Tabor und Dublany, die Forst-Lehranstalten zu Weißwasser und Eulenberg, die k. k. Handels-Akademie zu Triest, ferners die Handels-Akademien in Wien und Prag und die Akademie für Handel und Industrie zu Gratz, dann
c) das Militär-Thierarznei-Institut in Wien, soweit dasselbe eine Civil-Lehranstalt ist, und das Thierarznei-Institut zu Pesth.

28. Inländer, welche nach §. 20 des Wehrgesetzes freiwillig in das stehende Heer oder in die Kriegs-Marine einzutreten wünschen, haben die im Puncte 16 dieser Verordnung zu a) und d), dann eventuell auch zu b) und c) bezeichneten Nachweise, jene zu d) in der Art beizubringen, wie für einjährig Freiwillige zum Dienste auf eigene Kosten festgestellt ist.

Die Assentirung solcher Freiwilligen kann von nun an nur mit Zustimmung der betreffenden Truppe, zu welcher der Freiwillige die Einreihung wünscht, erfolgen. Ihre Dienstpflicht im stehenden Heere oder in der Kriegs-Marine ist die im §. 4 des Wehrgesetzes festgestellte in der Gesammtdauer von 12, beziehungsweise 10 Jahren.

Haben sie jedoch ihre Wehrpflicht bereits erfüllt, so können sie nur zu einer dreijährigen Linien-Dienstzeit verpflichtet werden.

Im Uebrigen bleiben die rücksichtlich der Assentirung dieser Freiwilligen bestehenden Vorschriften vorläufig noch in Wirksamkeit.

Zudem wird über Ansinen des k. k. General-Commando in Lemberg folgendes zur allgemeinen Kenntniß gebracht

Die laut des vorstehenden Punctes 19 angeordneten Prüfungen der einjährigen freiwilligen Aspiranten werden bei der XI. Truppen-Division in Lemberg und bei der XII. Truppen-Divsion in Krakau am 25. Jänner, und Falls der Andrang der zu Prüfenden es erfordern sollte, am 26. Jänner 1869 stattfinden und um 9 Uhr Vormittags beginnen. Die bezüglichen Gesuche um Ablegung der Prüfung sind bis längstens 23. Jänner 1869 an die benannten Divisions-Kommanden, und die Gesuche um Aufnahme als einjährige Freiwillige mit Hinblick auf Punkt 30 der erwähnten Circularverordnung, unter Allegirung der nöthigen Zeugnisse bis längstens 28. Jänner 1869 an die Truppen-Commanden oder Armeebehörden, denen die Aufnahmsbewilligung der erwähnten Freiwilligen zusteht einzureichen. Aspiranten, welche die Anmeldungsfristen versäumen, können für die Periode 1868—1869 nicht mehr berücksichtiget werden.

Von der k. k. galizischen Statthalterei. — Lemberg am 5. Jänner 1869.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 5go stycznia 1869 L. 72469 podające do wiadomości niektóre postanowienia względem zastosowania ustawy wojskowej z dnia 5go grudnia 1868 Nr. 151 D. u. p., co się tyczy należących do służby w c. k. wojsku (marynarce wojennej), tudzież kilka rozporządzeń względem przyjmowania ochotników jednorocznych w roku 1869 i względem wstępowania ochotników w ogólności.

C. k. ministeryum wojny dla całego państwa za poprzedniem porozumieniem się z ministerstwami obrony krajowej obu połów państwa i za zgodą tychże, wydało rozporządzenie okólnikowe z dnia 22go grudnia z. r. praes. Nr. 4554 (Dziennik rozkorządzeń dla armii, zeszyt 47) postanowienia względem zastosowania ustawy wojskowej, wchodzącej w moc obowiązującą w obu częściach monarchii, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, co się tyczy należących do służby w c. k. wojsku (marynarce wojennej), tudzież wojskowych pobierających pensye i utrzymywanych z funduszu dla inwalidów, jako też postanowienia względem przyjmowania ochotników jednorocznych w roku 1869 i względem wstępowania ochotników w ogólności.

W skutku wys. rozporządzenia c. k. ministerstwa obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego z dnia 24. grudnia 1868 L. 38780 kr. ogłaszają się niniejszem te z rzeczonych postanowień, które powinny być wiadome ludności, a mianowicie osobom chcącym zapewnić sobie korzyść wstąpienia na jeden rok jako ochotnicy.

1) Wszyscy z dniem wejścia w moc obowiązującą ustawy wojskowej należący do wojska stałego, bez różnicy stopnia, którzy nie wysłużyli jeszcze w wojsku lat dziesięciu, lub czasu, jakiego wymagają obowiązujące dotychczas ustawy i przepisy, obowiązani są odbyć czas służby ustanowiony w §. 4. ustawy wojskowej, w stałem wojsku i landwerze, razem lat dwanaście, nie licząc czasu służby odbytego za karę. Przypadający według tego obowiązek służby ma być wyrażony w księgach matrykularnych.

2) Postanowienie to ma być zastosowane także do służących w marynarce wojennej, o ile jednak swój czas służby w tejże odbywają, z tą zmianą, że ci, nie mając obowiązku służenia w landwerze, obowiązani są służyć ogółem tylko lat dziesięć.

3) Czas służby wszystkich osób, od terminu pod 1) wymienionego, należących do stałego wojska (marynarki wojennej) liczy się od dnia asenterunku, czas służby wcielonych z wojskowych zakładów wychowawczych, od dnia wystąpienia z tychże.

4) Dziesięcioletni, lub na mocy dotychczas ważnych ustaw i przepisów przypadający obowiązek służby wojskowej ma być uważany jako wypełniony, jeżeli według wymagania dotychczasowych przepisów co do zwyczajnego, po odbytym całkowicie czasie służby, uwalniania żołnierzy może być uważany jako ukończony z końcem czerwca 1868 r. Należący do tej kategoryi nie są więc już obowiązani do służby w landwerze.

5) Wcieleni powtórnie według przepisu z r. 1856, tudzież podoficerowie obdarzeni nagrodą służbową, należący z dniem wejścia w moc obowiązującą ustawy wojskowej do stałego wojska, jeżeli odbyli dziesięć lat służby wojskowej, nie mogą być uważani jako obowiązani do służby w landwerze, chociażby w skutku powtórnego wstąpienia, lub otrzymania podoficerskiej nagrody służbowej obowiązani byli służyć jeszcze po terminie wyżej wymienionym.

6) W miejsce obowiązującego dotychczas dla obszaru krajów korony węgierskiej tytułu uwalniania wojskowych według §. 21. do 18. i §. 42. ustawy o uzupełnieniu wojska z r. 1858, tudzież w miejsce obowiązującego dotychczas dla obszaru królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa tytułu puszczania na urlop na podstawie postanowienia dopiero co powołanego i postanowienia artykułu 7. ustawy z dnia 10go listopada 1867 zaprowadza się z wejściem w życie ustawy wojskowej ulgi przyznane w §. 27. tejże właścicielom odziedziczonych gospodarstw wiejskich.

Tym żołnierzom, którzy przez spadkobierstwo przychodzą lub przyszli w posiadanie gospodarstw wiejskich, może być za dopełnieniem odnośnych warunków prawnych, przed wyżej wymienionym terminem, przyznane uwolnienie na czas pokoju od obowiązku służby czynnej, jeżeli mu jeszcze podlegają, nie pomijając jednak ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

Uczestnikami tej ulgi mogą być także ci żołnierze, przynależni do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, którzy jako właściciele odziedziczonych gospodarstw wiejskich mieli dotychczas przyznany urlop na zasadzie powyższych postanowień według artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867. Co się tyczy dodatkowego ośmiotygodniowego wykształcenia wymienionych w tym ustępie, wydane będą osobne postanowienia.

Przenoszenie takich żołnierzy do korpusów zapasowych jest na przyszłość niepotrzebne.

7) Ci żołnierze, którym na podstawie artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867 przyznanem zostało prawo otrzymania urlopu, jeżeli są obowiązani do służby w linii, mogą być do służby czynnej powołani.

Ale jeżeli weszli w związek małżeński jeszcze przed wejściem w moc obowiązującą ustawy wojskowej, i jeżeli żyje ich żona albo dziecko, mogą być na czas pokoju uwolnieni od obowiązku czynnej służby, nie pomijając ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

8) Rozszerzenie prawa uwalniania wojskowych na mocy §§. 13. i 42. ustawy o uzupełnieniu wojska na synów nieślubnych (§§. 17. i 40. ustawy wojskowej) ma być zastosowane także do żołnierzy służących obecnie w stałem wojsku i marynarce wojennej.

To prawo otrzymania uwolnienia jest jednak ważnem tylko wtedy, gdy idzie o matki potrzebujące wsparcia, z pominięciem wszystkich innych członków rodziny, chociażby także byli niezdolni do pracy i potrzebowali pomocy, i prawo to ma być rozstrzygane według dotychczas obowiązujących przepisów co do uwalniania wojskowych z tytułu utrzymania owdowiałych matek.

W tym więc wypadku uwalniania, prócz potrzeby niesienia pomocy matce należy zawsze miec na względzie, czy nie ma innych synów, zdatnych do pracy, ślubnych a względnie i nieślubnych.

Uwolnienie na mocy §§. 17. i 40. c), a nawet i a) ustawy wojskowej może na przyszłość nastąpić tylko wtedy, jeżeli dotyczący żołnierz oświadczy swoją gotowość do wypełnienia swego obowiązku względem potrzebującego pomocy członka rodziny; jak się samo przez się rozumie, w takich wypadkach uwalniania zastosowanem będzie odtąd także postanowienie §. 17. punkt 3. lit. b. ustawy wojskowej, według którego dopiero już ośmnastoletni brat ubiegającego się o uwolnienie z wojska, może być uwzględnionym.

9) Z tytułu §§. 17. i 40. lit. c) albo a), przed wejściem ustawy wojskowej w moc obowiązującą, uwolnieni ze stałego wojska lub marynarki wojennej, będący w trzeciej lub wyższej klasie wieku, jeżeli jeszcze nie przekroczyli trzydziestego roku życia, mają być przydzieleni do rezerwy zastępczej wojska lub marynarki wojennej dla utrzymania ewidencyi, po przekroczeniu zaś trzydziestego, a przed ukończeniem trzydziestego drugiego roku życia, do landwery.

Aż do ostatecznego ustanowienia ewidencyi rezerwy zastępczej i organizacyi władz do ewidencyi landwery, a względnie władz powiatowych landwery, uwolnieni ci mają być zapisywani w komendach okręgów uzupełniających, do których przynależą.

Co się jednak tyczy żołnierzy uzupełniających (Nachmänner) zgłaszających się o uwolnienie przy sposobności teraźniejszego uzupełnienia wojska, odbywającego się według dotychczas obowiązujących ustaw i przepisów, ci nie mogą być przydzielani do rezerwy zastępczej.

10. Prawo otrzymywania urlopu na podstawie §§. 18. do 20. ustawy o uzupełnieniu wojska z r. 1858 i artykułu 7. ustawy z dnia 10. listopada 1867, tudzież ustępów 14. i 21. lit. c) rozporządzenia okólnikowego c. k. ministerstwa wojny z d. 20. grudnia 1867 oddz. 2. nr. 9943, znosi się.

Nauczycielom szkół ludowych i kandydatom stanu nauczycielskiego do tychże szkół, ma być jednak według §. 27 ustawy wojskowej przyznane na czas pokoju uwolnienie od obowiązku czynnej służby, jeżeli mu jeszcze podlegają, nie pomijając wszakże ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią.

Zresztą żołnierze obecnie na mocy powyższych postanowień na urlopie będący, należą teraz tylko jeszcze do kategoryi puszczonych na urlop aż do zawołania, a zatem według okoliczności wskazanych przez stosunki stanu mogą być powołani do odbycia obowiązku czynnej służby, nieprzekraczając trzyletniego czasu służby w linii, licząc od roku stawiennictwa; jeżeli nie będą woleli dopełnić swego obowiązku czynnej służby, korzystając z ulg prawnie dozwolonych ochotnikom jednorocznym, w którymto względzie bliższe szczegóły zawarte są w następujących ustępach.

Tylko będący już z wejściem w moc obowiązującą ustawy wojskowej w wojsku stałem i marynarce wojennej, na mocy wymienionych we wstępie tego ustępu postanowień, puszczeni na urlop urzędnicy państwa, dóbr cesarskich, prywatnych, familijnych i stołowych, funduszów publicznych, reprezentacyi krajowych i powiatowych i gmin, mających sobie poruczoną administracyę polityczną, jeżeli do tych posad potrzebnem jest udowodnienie studyów prawniczych i politycznych, dalej profesorowie i nauczyciele zakładów naukowych publicznych i posiadający prawa tychże, z wyłączeniem tych szkół ludowych, z któremi postąpi się według 2 alinei tego punktu, jeżeli po uskutecznionem porozumieniu się, władze przełożone potwierdzą, że są niezbędnie potrzebni do wykonywania służby administracyjnej i nauczania, natenczas niepomijając ośmiotygodniowego wykształcenia wojskowego i peryodycznych ćwiczeń z bronią, mogą być za zezwoleniem komend jeneralnych lub wojskowych podczas pokoju zostawieni na urlopie.

Ostatni ustęp w punkcie 6. ma być zastosowany także do wymienionych w drugim ustępie tego punktu.

11. Ustanowiony ustawą wojskową wyjątek przyjmowanych oficerów i urzędników wojskowych, tudzież inwalidów patentowych nie zostających w domu inwalidów, od postanowień przepisów o żenienie się, rozciąga się naturalnie tylko na tych zupełnych inwalidów lub w ogóle stale pensyonowanych oficerów, strony wojskowe, urzędników wojskowych, niższe strony i sług armii, tudzież inwalidów patentowych i będących w rezerwacyi; co się zaś tyczy wojskowych czasowych pensyonowanych i oficerów pensyonowanych jako półinwalidzi z przeznaczeniem do zakładu miejscowego, tudzież żołnierzy pozostających na utrzymywaniu w domu inwalidów, obowiązują nadal przepisy o żenieniu się w c. k. armii lądowej z dnia 14. września 1861 rok Nr. 3851.

Przytem rozumie się samo przez się, że małżeństw takich zawartych przez oficerów będących stale na pensyi, inwalidów patentowych i będących w rezerwacyi, pochodzące wdowy i sieroty, równie nie mają prawa do zaopatrzenia ze skarbu państwa, jak i do żadnych innych beneficyów przysłużających według regulaminu żonom i dzieciom wojskowych (wdowom i sierotom).

Oficerowie rezerwy, tudzież oficerowie stale pensyonowani, strony wojskowe i urzędnicy mają o uskutecznionem zaślubieniu, z załączeniem świadectwa moralności narzeczonej, tudzież legalizowanego odpisu metryki ślubu zrobić doniesienie do odnośnej wojskowej władzy ewidencyjnej, która ma je komunikować przełożonej komendzie jeneralnej (wojskowej) celem uzupełnienia ksiąg matrykularnych, a mianowicie co do oficerów rezerwy w każdym pojedyńczym wypadku, co do innych kwartalnie.

12. Krajowcy, którzy odpowiadają warunkom §. 21. do 24. ustawy wojskowej i zamierzają wstąpić dobrowolnie do stałego wojska (marynarki wojennej) mogą z zachowaniem postępowania określonego w następujących punktach starać się, aby ich przyjęto jako ochotnikow jednorocznych. Przyjmowanie jednak zgłaszających się do tego okresu służby czynnej ustanie z dniem 31go tycznia 1869.

Uczniowie dwóch ostatnich kursów wyższego gymnazyum lub szkoły realnej wyższej, lub zakładu naukowego tegoż samego stopnia (punkt 27.) którym zbliża się czas stawania, lub którzy podlegają już temu obowiązkowi, jeżeli opóźnienie nauk w jednym z wymienionych zakładów nie nastąpiło z ich własnej winy, i zdołają to udowodnić świadectwem przełożonego zakładu naukowego, mogą być zostawieni na urlopie aż do osiągnięcia warunków wstępnych do jednorocznej służby ochotniczej za zezwoleniem odwłoki co do służby czynnej. Ale jeżeli zaniechają studyów przed ich ukończeniem, mają być natychmiast powołani do służby trzyletniej w linii.

13. Także żołnierze należący już do wojska i marynarki wojennej, tudzież wcieleni przy sposobności tegorocznej zwyczajnej dostawy rekruta, chociaż po wejściu ustawy wojskowej w moc obowiązującą, którzy odpowiedzą wymaganiom w powyższym punkcie wymienionym, bez warunku dobrowolnego wstąpienia, mogą uczynić zadość obowiązkowi służby czynnej z ulgą dozwolona przy jednorocznej służbie ochotniczej, przyczem odbyty już czas służby czynnej policzony im będzie, jeżeli tego zażądają, do jednorocznej służby czynnej.

Korzystanie z ulg jednorocznej służby ochotniczej będzie dozwolone wymienione w poprzednim ustępie bez szkody dla prawa wynikającego z pozwolenia odłożenia czynnej służby tylko na czas terazniejszego peryodu przejściowego, i nie może się odnosić do późniejszego peryodu ani być odnowione, chociażby nawet okoliczności godne szczególnego uwzględnienia uniewinniały opóźnienie.

14. Jednoroczna służba ochotnicza może być odbyta albo

a) o własnym koszcie, przyczem ochotnik ma podczas swojej jednorocznej służby czynnej z własnych funduszów sprawiać sobie odzież, rynsztunek i wyżywienie a przy konnicy także konia i starać się o utrzymanie dla niego, lub też
b) koszta te będą opędzane z wspólnego budżetu wojennego.

Wymienieni pod a) będą umieszczeni w koszarach, należytości wymienionych pod b) będą uregulowane późniejszemi rozporządzeniami.

Aspirantom obu kategoryi wolno jest według wyboru i uzdolnienia odbyć czas służby czynnej:

c) jako żołnierz,
d) jako lekarz,
e) jako praktykant weterynaryi, albo
f) jako farmaceuta.

Aspiranci wymienieni pod c) mają prawo wybrać sobie garnizon i korpus, pod d) szpital garnizonowy, pod e) pułk jazdy lub artyleryi lub szwadron pociągów polowych, a pod f) aptekę wojskową.

Ochotnicy jednoroczni wstępujący do artyleryi, korpusu inżynieryi i pionierów, jeżeli zamierzają starać się o posadę oficera rezerwy w tej broni, muszą przed rozpoczęciem wykonywania jednorocznej służby czynnej udowodnić przynajmniej studya postanowione dla ogólnego oddziału (I. i II. kurs) instytutu politechnicznego.

15. Podania o przyjęcie aspirantów wymienionych w poprzednim punkcie pod a) i b), którzy życzą sobie odbyć służbę jako żołnierze, wnosić należy do komendy wybranego sobie korpusu armii, podania aspirantów korpusu pociągów wojskowych, do ministeryum wojny dla całego państwa.

Aspiranci zostający już w służbie czynnej przedkładają podania o przyjęcie swoim władzom przełożonym.

Podania o przyjęcie medyków, weterynarzy i farmaceutów, którzy chcą odbyć służbę w charakterach wymienionych w poprzednim punkcie pod d), e) i f) przesyłać należy do komendy jeneralnej (wojskowej), w której okręgu aspirant przebywa.

Aspiranci należący do wojska a zostający na urlopie, którzy jednocześnie proszą o odwłokę czasu służby czynnej i życzą sobie odbyć go jako żołnierze mają przesyłać swoje podania o przyjęcie do komendy korpusu, do którego należą.

16. Pisemne (wolne od stempla) podania o przyjęcie należy nadesłać wcześnie, tak, aby w razie pozwolenia na przyjęcie, asenterunek i wcielenie aspiranta do czynnej służby mogło nastąpić najpóźniej z dnia 1. lutego 1869.

Później nadchodzące podania aspirantów nowowstępujących nie będą już w tym peryodzie stawiennictwa uwzględnione.

Do podania trzeba dołączyć następujące dokumenta:

a) Dowod wieku potrzebnego do wstąpienia do wojska (marynarki wojennej) (§. 16. ustawy wojskowej).
b) Uwierzytelnione pisemne zezwolenie ojca i opiekuna aspiranta do wstąpienia jako ochotnik;
c) Dowod, że na aspirancie nie cięży wina zaniedbania obowiązku stawienia się;
d) dowód moralnego i
e) naukowego uzdolnienia.

Dowód do a) stanowi metryka chrztu (urodzenia) lecz może być niepotrzebnym ze strony uczniów szkoł, jeżeli ich wiek jest wyrażony w świadectwach szkolnych. Od załączenia tego dowodu ze strony należących już do wojska nie można być uwolnionym, jeżeli zaś są na urlopie, należy załączyć certyfikat urlopu.

Dowód pod b) jest potrzebny ze strony małoletnich, jeżeli ci nie należą jeszcze do armii, a dowód pod c) tylko wtedy, jeżeli aspirant nie należący do armii jest w drugiej lub wyższej klasie wieku; za ten ostatni dowód służy odnośne poświadczenie ze strony władzy politycznej.

Dowodem do d) jest dla aspirantów jednorocznej służby ochotniczej o własnym koszcie wystawione przez polityczną lub policyjną władzę miejscową potwierdzenie, w myśl §. 20. ustawy wojskowej, ustęp 2), jako aspirant jest moralnie usposobiony do wstąpienia do wojska jako ochotnik; dla aspirantów służby na koszt wspólnego budżetu wojennego, świadectwo nienagannego pod względem moralnym zachowania się, wystawione dla uczniów przez dyrektora odnośnego zakładu naukowego, lub przez przełożonego odnośnego kolegium profesorów, dla wszystkich innych zaś aspirantów przez władzę polityczną lub policyjną, będącą w ich miejscu pobytu.

Ze strony aspirantów zostających w czynnej służbie wystarczają w obu wypadkach wyciągi z księgi kar i ewetualnie listy konduity, z których można sądzić o moralnem uzdolnieniu aspirantów.

17. Dowod uzdolnienia pod względem naukowym stanowią:

A. Dla aspirantów służby o własnym koszcie:

a) świadectwa szkolne z ukończonego ostatniego kursu gimnazyum wyższego lub wyższej szkoły realnej lub zakładu naukowego tymże równego (punkt 27), jeżeli uzyskali przynajmniej pierwszą (dobrą) klasę postępu, lub
b) świadectwa uzdolnienia wydane przez komisyę egzaminacyjną.

B. Dla aspirantów do słuby na koszt wspólnego budżetu wojennego:

a) Swiadectwa wymienione w poprzednim ustępie A. pod a) jeżeli udowadniają ogólny postęp celujący, lub gdzie taka ogólna klasa nie jest dawana, postęp celujący w głównych przedmiotach, w którymto razie należy także załączyć potwierdzenie ze strony zakładu naukowego, że te przedmioty, z ktorych aspirant otrzymał postęp celujący są głównemi w owym kursie przedmiotami,
b) świadectwa dojrzałości, lub
c) świadectwo egzaminu ogólnego odbytego z rezultatem uzdolnienia.

C. Dla medyków:

a) urzędowe potwierdzenie ze strony dziekana dotyczącego kolegium profesorów, że aspirant został zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok i na które przedmioty i że na nie rzeczywiście uczęszcza, lub
b) dyplom doktorski,

D. Dla weterynarzy:

a) Urzędowe potwierdzenie dyrektora odnośnego zakładu naukowego, że aspirant jest zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok, na które przedmioty i że na nie rzeczywiście uczęszcza, lub
b) dyplom weterynarski.

E. Dla farmaceutów:

a) Urzędowe poświadczenie dotyczącego dziekana, że aspirant jest zapisany jako słuchacz zwyczajny, na który rok i że na niego rzeczywiście uczęszcza, lub

b) dyplom na magistra farmacyi lub doktora chemii.

W wypadkach wymienionych w punkcie 12 ustępie 2, uważane będą świadectwa szkolne ukończonego ostatniego półrocza jako dowody naukowego uzdolnienia, jeżeli świadectwa te potwierdzają przynajmniej pierwszą (dobrą) klasę postępu.

Dowody te, jakoteż wymienione pod D. a) i E. a) stanowią zarazem podstawę do osądzenia czy aspirant pod względem swego naukowego uzdolnienia kwalifikuje się lub nie do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego. W tym względzie dyplomy wymienione D. b) i E. b) mają być uważane jako równe świadectwom dojrzałości, jeżeli aspirant chce odbyć służbę jako praktykant weterynaryi lub farmaceuta.

Z powodu nieumienia języka niemieckiego nikt nie może być wykluczonym od jednorocznej służby ochotniczej.

18. Aspiranci do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego mają nadto załączyć świadectwo ubóstwa, legalizowane przez władzę polityczną, do której przynależą a wystawione przez zwierzchność gminną na zasadzie przedsięwziętego dochodzenia.

19. W braku świadectw szkolnych przytoczonych w punkcie 17. pod A. a) dostarczyć należy potrzebny dowód wyższego wykształcenia przez złożenie osobnego egzaminu i przedłożenie świadectwa dotyczącego (punkt 17. A. b).

Dla odbywania tych egzaminów ustanowiona będzie przy komendzie każdej dywizyi wojsk w miejscu dyslokacyi tejże, komisya egzaminacyjna, tymczasowo tylko na czas przyjmowania na rok 1869.

Komisya taka składa się:

a) z szefa sztabu jeneralnego dotyczącej dywizyi wojsk jako przewodniczącego;
b) z dwoch profesorów wyższych szkół realnych:
c) z dwóch oficerów, którzy są oraz nauczycielami w szkole przy odnośnej dywizyi wojsk.

Wszyscy wzwyż wymienieni członkowie są uprawnieni do głosowania.

Na sekretarzą będzie powołany jeden z niższych oficerów służbowych

O wyznaczeniu członka ze stanu cywilnego mają komendy jeneralne (wojskowe) w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa prosić odnośną władzę krajową, w krajach korony węgierskiej, królewstwo-węgierskie ministeryum wyznań i oświecenia.

Dnie, w których egzamina odbywać się będą i godziny rozpoczęcia będą na czas peryodu przyjmowania aż do dnia 31. stycznia 1869 z góry ustanowione i za pośrednictwem politycznej władzy krajowej ogłaszane w krajowym dzienniku ustaw, tudzież w krajowej gazecie urzędowej.

20. Podania o przypuszczenie do tego egzaminu wnosić należy do komendy dywizyi wojsk, przed której komisyą aspirant chce poddać się egzaminowi i załączyć zarazem uwierzytelnione przez polityczną lub policyjną władzę miejscową świadectwo tożsamości z opisaniem osoby i podpisem nazwiska aspiranta.

Podania aspirantów zostających już w czynnej służbie przesłane będą od komendy korpusu do przełożonej komendy dywizyi wojsk.

Egzamin ma obejmować przedmioty w takiej rozciągłości, w jakiej są wykładane w dwóch ostatnich kursach wyższych gymnazyów lub wyższych szkół realnych.

Egzamina te mają się odbywać częścią ustnie, częścią pisemnie w języku w którym aspirant najbieglej włada, aby komisya mogła sobie utworzyć pewny sąd, czy aspirant posiada przepisany w ustawie wojskowej stopień wykształcenia.

Po skończeniu egzaminu komisya rozstrzyga większością głosów, czy aspirant jest „uzdolniony“, czy „nieuzdolniony“. w pierwszym razie potwierdzone będzie aspirantowi uzdolnienie naukowe do jednorocznej służby ochotniczej na jego podaniu, wydać się mu mającem, z podpisami wszystkich członków komisyi; aspiranci nieuzdolnieni będą na rok 1869 odsunięci.

Przeciwko uchwałom komisyi egzaminacyjnej nie ma rekursu.

21) Do przyjmowania ochotników jednorocznych obu kategoryi punkt 14. a) i b) do służby jako żołnierze są upoważnione:

Pułki piechoty liniowej.
Pułk strzelców tyrolskich imienia Najjaśniejszego Pana.
Bataliony strzelców polowych.
Pułki jazdy.
Pułki artyleryi.
Bataliony artyleryi fortecznej.
Pułki inżynieryi.
Pułk pionierów, i
korpus pociągów wojskowych, tudzież
marynarka wojenna (punkt 26).

Rozstrzyganie względem podań o przyjęcie przysłuża komendom obranych korpusów wojsk, a względnie ministerstwu wojny dla całego państwa (punkt 15. ustęp 1. i 2.), tudzież korpusom wojsk (tamże ustęp 4.).

Względem przyjęcia medyków, weterynarzy i farmaceutów rozstrzyga komenda jeneralna (wojskowa).

Przyjmowanie ochotników jednorocznych obu kategoryi jest co do liczby nieograniczone, tylko do korpusu pociągów wojskowych nie może być przyjętych więcej, jak 25 aspirantów.

Ochotnicy przyjęci do służby na koszt wspólnego budżetu wojennego liczą się do przepisanego stanu wyżywienia korpusu, w którego niższych oddziałach ile możności jednostajnie rozdzieleni być mają.

Przydzielanie lub przyjmowanie ochotników do kadrów zapasowych nie jest dozwolone.

22) Aspiranci nowo wstępujący, a mający sobie przyznane prawo jednorocznej służby czynnej, będą po sprawdzeniu fizycznej zdatności do obranego korpusu asenterowani, i jeżeli odwłoka służby czynnej nie następuje, wciągnięci z dniem 1. lutego 1869 do czynnej służby.

Medycy i farmaceuci mają być asenterowani do pułku tego okręgu uzupełniającego, do którego przynależą.

Aspiranci należący już do służby w wojsku, będący na urlopie, którym ulgi te, co dla ochotników jednorocznych przyznane zostały, jeżeli korpus obrany nie należy do innego gatunku broni, mają być w dotychczasowym korpusie zostawieni a do wybranego na czas służby czynnej przydzieleni, w innym razie ci, jako też ochotnicy przechodzący ze stanu czynnej służby do innego korpusu wojsk mają być do obranego korpusu wojsk przeniesieni.

Jeżeli ten ostatni wypadek połączony jest ze zmianą miejsca garnizonu, natenczas ochotnik do służby o własnym koszcie ma opędzić wydatki na podróż z własnych funduszów.

O przyznaniu tym, którzy już służą, prawa do ulgi dla ochotników jednorocznych, tudzież o wciągnięciu tychże do czynnej służby ma być odnośny korpus, do którego tacy ochotnicy należą, zawiadomiony, a tenże ma uczynić o tem potrzebną wzmiankę w księdze matrykularnej.

Asenterowanie ochotnika jednorocznego następuje z wyraźnem wyszczególnieniem tego charakteru w liście asenterunkowej, na prawny czas służby, 12 a względnie 10 lat.

Akt asenterunku ma być według obowiązującego dotychczas przepisu zakomunikowany komendzie przynależnego okręgu uzupełniającego, a przez tęż dotyczącej władzy politycznej.

23) Ochotnicy jednoroczni, odbywający dalej nauki, i przedkładający dowody, które to potwierdzają, mogą uzyskać odwłokę wstąpienia do służby celem ukończenia studyów, lecz nie na dłużej, jak do 25. roku życia.

Ochotnicy tacy będą natychmiast puszczeni na urlop aż do czasu wymienionego w certyfikacie urlopowym, i należą do kategoryi będących na urlopie aż do zawołania.

24) Jeżeli ochotnik jednoroczny z powodu błędu fizycznego, który nie pozbawia go zdolności do służby wojennej i zdatności do innego, jak obrany gatunku broni, do obranego korpusu wojska przyjętym nie zostanie, może ponownie ubiegać się o przyjęcie do korpusu wojska tego gatunku broni, do którego posiada uzdolnienie.

Jeżeli zaś ochotnik z powodu błędu fizycznego, który go czyni niezdatnym do służby wojennej w ogólności, przyjętym nie został, pozostaje mu starać się u komendy jeneralnej lub wojskowej o ponowne oględziny lekarskie.

Komenda jeneralna lub wojskowa zasięga od korpusu wojsk opinii lekarza wojskowego względem ochotnika, i zarządza według okoliczności stawienie go przed komisyą superarbitralną.

Jeżeli komisya uzna aspiranta za zdolnego do korpusu, do którego z powyższego powodu został nieprzyjęty, natenczas będzie do odnośnego korpusu asenterowanym; jeżeli zaś będzie uznany za zdatnego do innego gatunku broni, natenczas komenda jeneralna lub wojskowa poleci aspiranta, według jego wyboru, korpusowi wojsk odnośnego gatunku broni, do przyjęcia.

W wypadkach wymienionych w drugim ustępie nie udzielają się aspirantowi pisemne odpowiedzi; opinie lekarskie jednak mają być notowane w korpusie, który odmawia przyjęcia.

25) Jeżeli dowodem uzdolnienia naukowego są świadectwa zagranicznych zakładów naukowych, podanie takie przesyła się na teraz ze strony korpusu do ministeryum wojny dla całego państwa, aby w porozumieniu z dotyczącem ministerstwem wyznań i oświecenia rozstrzygnęło, jeżeli wszystkie inne warunki do wstąpienia ochotnika mogą być uważane jako zupełnie dopełnione, i jeżeli ochotnik przy oględzinach ciała poprzednio odbyć się mających został uznany za zdatnego do wcielenia.

26) Marynarze z powołania, którzy życzą sobie wstąpić do marynarki wojennej z ulgą jednorocznej czynnej służby, winni podania o przyjęcie przesyłać do admiralatu w Pola.

Dowód uzdolnienia naukowego stanowią świadectwa z ukończonego niższego gimnazyum lub niższej szkoły realnej, tudzież świadectwa z ukończonych nauk w krajowej lub zagranicznej szkole żeglarskiej, jeżeli udowadniają przynajmniej I. klasę postępu.

Uczniowie wyższych zakładów technicznych, którzy chcą się poświęcić budownictu okrętowemu lub technologii okrętowej, będą co się tyczy ulgi jednorocznej służby ochotniczej traktowani tak jak marynarze z powołania, jeżeli ukończyli dwa kursa w takim zakładzie, i świadectwami szkolnemi udowadniają w tym względzie przynajmniej pierwszą klasę postępu.

W braku powyższych świadectw szkolnych dać należy dowód odpowiedniego wykształcenia przez złożenie osobnego egzaminu i przedstawienie dotyczącego świadectwa.

Do przedsiębrania tych egzaminów ustanawia się na czas przyjmowania komisyę egzaminacyjną w akademii marynarki w Fiume.

Komisya będzie się składać:

a) z komendanta akademii marynarki lub jego zastępcy;
b) z profesora szkoły żeglarskiej;
c) z proferora niższego gimnazyum lub niższej szkoły realnej;
d) z dwóch oficerów lub hydrografów, którzy są oraz profesorami akademii marynarki.

Zresztą co się tyczy przyjmowania marynarzy z powołania i równo z niemi traktowanych uczniów wyższych zakładów technicznych, jako też aspirantów jednorocznej służby ochotniczej przy pułku piechoty morskiej, ma się postępować według sposobu przepisanego względem przyjmowania ochotników jednorocznych do stałego wojska.

Z przypuszczonych do jednorocznej służby ochotniczej przy marynarce wojennej nikt nie jest obowiązany sprawiać sobie odzież i wyżywienie.

27) We względzie udowodnienia naukowego uzdolnienia aspirantów do jednorocznej służby ochotniczej następujące krajowe zakłady naukowe uważane będą jako równe wyższym gimnazyom i wyższym szkołom realnym:

a) c. k. akademia sztuk pięknych w Wiedniu, akademia sztuk pięknych w Pradze utrzymywana przez towarzystwo patryotyczne przyjaciół sztuki, szkoła sztuk pięknych przy c. k. instytucie technicznym w Krakowie i szkoła artystyczno-przemysłowa w Wiedniu;
b) c. k. akademia górnicza w Loeben i Przybramie, c. k. akademia leśnictwa w Maria-Brunn, król. węgierska akademia górn. i leśnic. w Schemnitz, zakłady naukowe rolnicze w Altenburgu węgierskim, Debreczynie, Keszthely, Tetschen-Liebwerd, w Tabor i Dublanach, zakłady naukowe leśnictwa w Weisswasser i Eulenbergu, c. k. akademia handlowa w Tryeście, dalej akademie handlowe w Wiedniu i Pradze i akademia dla handlu i przemysłu w Gracu, tudzież
c) instytut weterynaryi wojskowej w Wiedniu, o ile ten jest zakładem naukowym cywilnym, i instytut przyrządzania lekarstw dla bydła w Peszcie.

28) Krajowcy, którzy według §. 20. ustawy wojskowej życzą sobie wstąpić dobrowolnie do stałego wojska lub marynarki wojennej, mają przedłożyć dowody wymienione w punkcie 16. tego rozporządzenia pod a) i d), a ewentualnie także pod a) i e), do d) w taki sposób, jak to jest postanowione dla ochotników jednorocznych do służby o własnym koszcie.

Asenterowanie takich ochotników może odtąd nastąpić tylko za zgodą odnośnego korpusu, do którego ochotnik chce być wcielonym. Ich obowiązek służby wojskowej w stałem wojsku lub marynarce wojennej ustanowiony jest w §. 4. ustawy wojskowej, razem na lat 12, a względnie lat 10.

Ale jeżeli już dopełnili swego obowiązku służby wojskowej, mogą być zobowiązani tylko do trzyletniej służby w linii.

Zresztą co do asenterowania tych ochotników istniejące przepisy pozostają jeszcze na teraz obowiązującemi.

Zarazem podaje się do wiadomości na prośbę c. k. komendy jeneralnej we Lwowie.

Stosownie do powyższego punktu 19. zarządzone egzamina aspirantów jednorocznej służby ochotniczej odbywać się będą przy XI. dywizyi wojsk we Lwowie i przy XII. dywizyi wojsk w Krakowie dnia 25. stycznia, a gdyby tego wielki napływ egzaminowanych wymagał, dnia 26. stycznia 1869. i rozpoczną się o godzininie 9tej przed południem.

Odnośne podania o przypuszczenie do egzaminu wnosić należy najpoźniej do dnia 23. stycznia 1869 do rzeczonych komend dywizyi, a podania o przyjęcie jako ochotników jednorocznych, ze względu na punkt 30. wspomnionego rozporządzenia okólnikowego, z załączeniem potrzebnych świadectw, najpoźniej do 28. stycznia 1869 do komend wojska lub władz wojskowych, którym przysłuża prawo zezwalania na przyjęcie wspomnionych ochotników. Aspiranci, którzy się opóźnią ze zgłoszeniem, nie będą uwzględnieni w peryodzie 1868—1869.

Z c. k. Namiestnictwa galicyjskiego. — Lwów, 5. stycznia 1869.

Обвѣщенїе

ц. к. Намѣстництва галицкого зъ дня 5. Сѣчня 1869. ч. 72.409. подаюче до вѣдомости декотрї постановленїя взглядомъ застосованїя оуставы войсковой зъ дня 5. Грȣдня 1868. ч. 151., Вѣстникъ оуставъ державныхъ. що ся тычитъ належачихъ до слȣжбы въ ц. к. войскȣ (маринарцѣ военной), якъ и колькохъ роспоряжений взглядомъ прїймованїя охотниковъ одноречныхъ въ роцѣ 1869. и взглядомъ вступованїя охотниковъ въ загальности.

Ц. к. Министерство войны для цѣлои державы за попереднимъ порозумѣнемъ ся зъ Министерствами обороны краевой обохъ половинъ державы а за согласїемъ тыхже выдало розпоряженемъ окружнымъ зъ дня 22. Грȣдня м. р. През. ч. 4554. (Вѣстникъ роспоряженїй для армїи. часть 47.) постановленя взглядомъ застосованя оуставы войсковой входячои въ силȣ обовязуючу въ обохъ частяхъ Монархїи съ выниткомъ Пограничья Войскового, що ся тычитъ належачихъ до слȣжбы въ ц. к. войскȣ (маринарцѣ военной). потомъ войсковыхъ побираючихъ жалованя и оутримованыхъ зъ фундушу для инвалидовъ якъ и постановленя взглядомъ прїймованя охотниковъ одноречнихъ въ роцѣ 1869. и взглядомъ вступованя охотниковъ въ загальности.

Въ слѣдствїе высокого роспоряженя ц. к. Министерства обороны краевои и безпеченьства публичного зъ дня 24. Грȣдня 1868. ч. 3878. О. кр. обвѣщаютъ ся симъ тїи зъ реченихъ постановлений, котрї повинни бути вѣдомї людности, а именно особамъ хотячимъ запевнити собѣ користи вступленя на одинъ рокъ яко охотники.

1. Всѣ съ днемъ вступленя въ силȣ обовязуючу оуставы войсковои належачї до войска сталого безъ рожницѣ степены, котрї не выслȣжили еще въ войскȣ лѣтъ десяти или часу якого требуютъ обовязуючї доси оуставы и приписы, обовязанї сȣтъ отбути часъ слȣжбы оустановленый въ §. 4. оуставы войсковои, въ сталомъ войскȣ и ландверѣ, разомъ лѣтъ дванайцять, не числячи часу слȣжбы отбитого за карȣ. Припадаючїй ведля того обовязокъ слȣжбы мае быти выраженый въ книгахъ матрикулярныхъ.

2. Постановленя тое мае быти застосоване такожъ до слȣжащихъ при маринарцѣ военной, осколько однакожъ свой часъ слȣжбы въ тойже отбываютъ, зъ тою змѣною, що тїи, немаючи обовязкȣ слȣженя въ ландверѣ, обовязанї сȣтъ слȣжити загаломъ только лѣтъ десять.

3. Часъ слȣжбы всѣхъ особъ отъ терминȣ (речинця) подъ 1. наведеного, належащихъ до сталого войска (маринарки военной) числитъ ся отъ дня асентерунку, часъ слȣжбы вчѣленыхъ зъ войсковыхъ закладовъ выховавчихъ отъ дня выступленя зъ тыхже.

4. Десятилѣтный, или въ силȣ доси важныхъ оуставъ и приписовъ припадаючый обовязокъ слȣжбы войсковои мае быти оуважаный яко выполненый, если ведля требованя дотеперѣшныхъ приписовъ що до звычайного, по отбытимъ цѣловито часѣ слȣжбы, оувальненя жолнѣровъ, може быти оуважаный, яко оукончений зъ концемъ Червця 1868. р. Належащї до той категорїи не сȣтъ оуже обовязанї до слȣжбы въ Ландверѣ.

5. Вчѣленїи на ново ведля припису зъ р. 1856. потомъ подпорȣчники обдаренїи нагородою слȣжбовою, належащїи зъ днемъ вступленя въ силȣ обовязуючу оуставы войсковои до сталого войска, если отбули десять лѣтъ слȣжбы войсковои, не могȣтъ быти оуважанї яко обовязанї до слȣжбы въ Ландверѣ, хотьбы въ слѣдствїе нововного вступленя или оутриманя подофицерскои нагороды слȣжбовои обовязанї были слȣжити еще по терминѣ вижше наведенымъ.

6. Въ мѣстце обовязующого до сего часу для обшарȣ краевъ короны оугорской титулȣ оувальненя войсковыхъ ведля §. 21. до 18. и §. 42. оуставы о оузȣполненю войска зъ р. 1858., якъ и въ мѣстце обовязующого доси для обшарȣ королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной тытулȣ ищаня на оурльопъ на подставѣ постановленя що ино покликаного и постановленя артикулȣ 7 оуставы зъ дня 10. Новембря 1867., запроваджае ся зъ вступленемъ въ житье оуставы войсковой наречення признании въ §. 27. тойже властителямъ одѣдѣченыхъ господарствъ сельскихъ.

Тѣмъ жолнѣрамъ, котрї черезъ наслѣдство приходятъ или прїйшли въ посѣданье господарствъ сельскихъ, може быти за дополненемъ относныхъ оусловїй правныхъ, передъ вижше наведенымъ терминомъ, признане оувольненье на часъ покою отъ обовязкȣ слȣжбы чинной, если емȣ еще подлягаютъ не залишаючи однакожь осьматыждневого выобразованя войскового и перїодичныхъ оупражнений зъ орȣжемъ.

Оучастникамъ того оулегченя могȣтъ быти такожь тїи жолнѣры принадлежнїи до королевствъ и краевъ репрезентованыхъ въ Радѣ державнои, котрї яко властители одѣдѣченыхъ господарствъ сельскихъ мали доси признаный оурлюпъ на засадѣ повижшихъ постановлений ведля артикулȣ 7. оуставы зъ дня 10. Новембря 1867. Що ся тычитъ додаткового осьмотыждневого образованя наведеного въ томъ оустȣпѣ, выданї бȣдȣтъ особнїи постановленя.

Переношенье такихъ жолнѣровъ до корпусовъ запасовыхъ есть на бȣдȣщность непотребне.

7. Тїи жолнѣры, котримъ на подставѣ артикулȣ 7. оуставы зъ дня 10. Новембря 1867. признанымъ зостало право оутриманя оурльопȣ, если сȣть обовязанї до слȣжбы въ л нїи могȣтъ быти до слȣжбы чинной покликанї.

Але если вступили въ связокъ сопрȣжескїй еще передъ вступленемъ въ силȣ обовязующȣ оуставы войсковои, и если жїе ихъ жена или детина, могȣтъ быти на часъ покою оувольненї отъ обовязкȣ чинной слȣжбы незалишаючи осьмотыждневого образованя войскового и перїодичныхъ оупражненїй съ орȣжемъ.

8. Розширенья права оувальненя войсковыхъ въ силȣ §§. 13. и 42. оуставы о оузȣполненю войска на сыновъ нешлюбныхъ (§§. 17. и 40 оуставы войсковои) мае быти застосоване такожь до жолнѣровъ слȣжащихъ тепер въ сталимъ войскȣ и маринарцѣ военной.

Тое право отриманя оувольненя есть однакожъ важнымъ только тогды, коли ходитъ о матери потребуючї веперти съ поминенемъ всѣхъ иныхъ членовъ родины, хотьбы такожь были нездолни до працѣ и потребовали помочи, и право тое мае быти розрѣшане ведля до сего часу обовязующихъ приписовъ що до оувальненя войсковыхъ зъ тытулȣ оутрыманя овдовѣлихъ матерей.

Въ томъ отже выпадкȣ оувальненя, окромъ потребы несеня помочи матери належ тъ всегда мати на взглядѣ чи нема иныхъ сыновъ, здобнихъ до працѣ шлюбныхъ взглядно и нешлюбныхъ.

Оувольненье на моцы §§. 17. и 40. в), а навѣтъ и а) оуставы войсковои може на бȣдȣчность наступити только тогдѣ, если дотычный жолнѣръ объявитъ свою готовость до выполненя свого обовязкȣ взглядомъ потребующого помочи члена родины; якъ ся само черезъ себе розумѣе въ такихъ выпадкахъ оувальненя застосованымъ бȣде отъ теперъ такожъ постановленье §. 17. пȣнктъ 3. бȣкв. б) оуставы войсковой, ведля котрого допѣро оуже осьмнастолѣтный братъ оубѣгаючый ся о оувольненье зъ войска, може быти оувзглядненымъ.

9. Зъ-тытулȣ §§. 17. и 40. бȣкв. в) або а), передъ вступленемъ оуставы войсковои въ силȣ обовязующȣ, оувольненый отъ сталого войска или маринарки военной, бȣдȣчый въ третой или вижшой клясѣ вѣкȣ, если еще непереступили тридцятого рокȣ житья, маютъ быти придѣлений до резерви застȣпчой войска или маринарки военной для оутриманя евиденцїи (зримости), попереступленю же тридцятого а передъ оукончененемъ тридцятого другого рокȣ житья до ландверы.

Ажь до остаточного оустановленя евиденцїи резервы застȣпчой и организацїи властей до евиденцїи ландверы а взглядно властей повѣтовыхъ ландверы, оувольненї тїи маютъ быти записованї въ комендахъ окрȣговъ оузȣполняючихъ до котрыхъ принадлежатъ.

Що ся однакожь тычитъ жолнѣровъ оузȣполняючихъ (Nachmänner) зголошаючихъ ся о оувольненье при способности теперѣшного оузȣполненя войска, отбываючого ся ведля до сего часу обовязуючихъ оуставъ и приписовъ, тїи не могȣтъ быти придѣлянї до резервы застȣпчой.

10. Право оутримыванья оурльопȣ на подставѣ §§. 18. до 20 оуставы о оузȣполненю войска зъ р. 1858. и артикулȣ 7. оуставы зъ дня 10. Новембря 1867. якъ и оустȣповъ 14. и 21. бȣкв. в) роспоряженя окрȣжного ц. к. Министерства войны зъ дня 20. Грȣдня 1867. отдѣлъ 2. ч. 9943., зноситъ ся.

Оучителямъ школъ народныхъ и кандидатамъ станȣ оучительского до тыхже школъ, мае быти однакожъ ведля §. 27. оуставы войсковои признане на часъ покою оувольненье отъ обовязкȣ чинной слȣжбы, если емȣ еще подлягаютъ, незалишаючи однакожъ осьмотыждневого образованя войскового и перїодичныхъ оупражнений съ орȣжемъ.

Зъ рештою жолнѣры теперь на моцы повижшихъ постановлений на оурльопѣ сȣщїи належатъ теперъ только еще до категорїи пȣщеныхъ на оурльопъ ажъ до покликаня, а затѣмъ ведля обстоятельствъ вказаныхъ черезъ стосунки станȣ могȣтъ быти покликанї до отбытя обовязкȣ чинной слȣжбы не перекрачаючи трилѣтного часȣ слȣжбы въ лѣнїи, числячи отъ рокȣ отставленя, если небȣдȣтъ волѣли дополнити свого обовязкȣ чинной слȣжбы ползуючи зъ оулегчений равно дозволенныхъ охотникамъ едноречнымъ, въ котромъ то взглядѣ близшїи постановленя заключенї сȣть въ слѣдующихъ оустȣпахъ.

Только сȣщїи оуже въ вступленемъ въ силȣ обовязующȣ оуставы войсковой въ войскȣ сталимъ и маринарцѣ военной, на моцы наведенныхъ во вступѣ того оустȣпȣ постановлений, пущенїи на оурльопъ оурядники державнїи, добръ цѣсарскихъ приватныхъ, фамилїйныхъ и столовыхъ, фундушовъ публичныхъ, репрезентацїй краевыхъ и повѣтовыхъ, и громадъ маючихъ собѣ порȣчену администрацїю политичнȣю, если до тыхъ посадъ потребнымъ есть оудоводненье студїевъ правничихъ и политичныхъ. дальше професоры и оучители закладовъ наȣковыхъ, публичныхъ и посѣдаючихъ права тыхже, зъ исключенемъ тыхъ школъ народнихъ, зъ котрыми поступитъ ся ведля 2. алинеи того пȣнктȣ, если по послѣдовавшимъ порозумѣнью ся, власти преложенї потвердятъ, що сȣтъ неотзовно потребнїи до выконываня слȣжбы администрацїйной и наȣчаня, тогдѣ, незалишаючи осьмотиждневого образованя войскового и перїодичныхъ оупражненїй съ орȣжемъ, могȣтъ быти за соизволенемъ командъ енеральныхъ или войсковыхъ въ часѣ покою зоставленї на оурльопѣ.

Послѣднїй оустȣпъ въ пȣнктѣ 6. мае быти застосованїй такожъ до вымѣненыхъ въ другимъ оустȣпѣ того пȣнктȣ.

11. Оустановленый оуставою войсковою вымятокъ пенсїонованыхъ офицеровъ и оурядниковъ войсковыхъ, якъ и инвалидовъ патентовыхъ, незостаючихъ въ домȣ инвалидовъ, отъ постановленїй приписовъ о женѣню ся, розтягаютъ ся натȣрально только на зȣполныхъ инвалидовъ или въ общи стало пенсїонованыхъ офицеровъ, стороны войсковїи, оурядниковъ войсковыхъ, нижшї стороны и слуги армїи якъ и инвалидовъ патентовыхъ и сȣщихъ въ резервацїи, а що ся тычитъ войсковыхъ часово пенсїонованыхъ и офицеровъ пенсїонованыхъ яко полинвалидовъ съ призначенемъ до закладȣ мѣстцевого якъ и жолнѣровъ незостаючихъ на оутриманю въ домȣ инвалидовъ, обовязуютъ на бȣдȣчность приписы о женѣню ся въ ц. к. армїи на сȣщи зъ дня 14. Вересня 1861. ч. 3851.

Притомъ розумѣе ся само черезъ себе, що изъ сопрȣжествъ такихъ заключеныхъ черезъ офицеровъ сȣщихъ стало на пенсїи, инвалидовъ патентовыхъ и сȣщихъ въ резервацїи, походячи вдови и сироты, ровно не маютъ права до заосмотреня изъ скарбȣ державного, якъ и до жадныхъ иныхъ бенефицїевъ прислȣжающихъ ведля регуляминȣ женамъ и дѣтямъ войсковыхъ вдовицямъ и сиротамъ.

Офицеры резервы, якъ и офицеры стало пенсїонованї, сторони войсковїи и оурядники маютъ о послѣдовавшимъ заслюбленью, зъ залȣченемъ свѣдоцтва моральности нареченой якъ и легализованого отписȣ метрики шлюбȣ зробити донесенье до дотычнои войсковои власти евиденцїйной, котра мае тое комȣниковати преложеной командѣ енеральной (войсковой) въ цѣли оузȣполненя книгъ метрикулярныхъ, а именно що до офицеровъ резервы въ кождимъ поединчимъ выпадкȣ, що до иныхъ квартально.

12. Краевцы, котрї отповѣдаютъ оусловїямъ §. 21. до 24. оуставы войсковой и намѣряютъ вступити доброохотно до сталого войска (маринарки военной), могȣтъ зъ захованемъ поступованя начертаного въ слѣдующихъ пȣнктахъ старати ся, щобы ихъ принято яко охотниковъ едноречныхъ.

Прїймованье однакожь зголошаючихъ ся до того окресȣ слȣжбы чинной оустане зъ днемъ 31. Сѣчня 1869.

Оученики двохъ послѣдныхъ кȣрсовъ вышшой гимназїи или школы реальной вышшой, или закладȣ наȣкового той самой степени, (точка 27.) котримъ збли жае ся часъ ставаня, али котрї подлягаютъ оуже томȣ обовязкови, если опозненье наȣкъ въ єдинимъ зъ наведеныхъ закладовъ ненаступило зъ ихъ власной вины и здолаютъ тое оудоводнити свѣдоцтвомъ предстоятеля закладȣ наȣкового, могȣтъ быти зоставленї на оурльопѣ ажь до осягненя оусловїй вступнихъ до едноречной слȣжбы охотничой за соизволенемъ отволоки що до слȣжбы чинной.

Але если залишатъ студїя передъ ихъ оукончененемъ, маютъ быти въ сей часъ покликанї до слȣжбы трилѣтной въ лѣнїи.

13. Такожь жолнѣры належащи оуже до войска и маринарки военной, якъ и вчѣленїи при способности сегорочной звыклои доставы рекрȣта хотяй по вступленю оуставы войсковои въ силȣ обовязуючȣ, котрї задоситъ оучинятъ вымаганемъ въ повижшой точцѣ наведенымъ, безъ оусловья доброволного вступленя, могȣтъ оучинити задоситъ обовязкови слȣжбы чинной зъ оулегченемъ дозволенымъ при едноречной слȣжбѣ охотничой, причемъ отбытый оуже часъ слȣжбы чинной почисленый имъ бȣде, если того затребуютъ, до едноречной слȣжбы чинной.

Ползованье зъ оулегченя едноречной слȣжбы охотничой бȣде дозволене вымѣненнымъ въ попереднимъ оустȣпѣ безъ шкоды для права вынинаючого зъ позволеня отложеня чинной слȣжбы, только на часъ теперѣш-

ного перiоду переходового и не може сѧ относити до пôзнѣйшого перiоду днѣ быти одновлене. хотяйбы навѣтъ обстоятельства годнй особеннѣйшого ѹвзгляднѣнѧ ѹзглиднѧли опôзнѣнѣ.

14. Однорочна служба охотнича може быти отбыта або

а) о власнôмъ коштѣ, причемъ охотникъ мае подчасъ своей однорочной службы чинной въ власныхъ фундушôвъ справляти собѣ одѣжь, ринштунокъ и вижникенѣ, а при конницѣ также коня и старати сѧ о ѹтриманѣе для него, или

б) кошта тiи будутъ покрываний изъ всеôльного буджету военного.

Вымѣнений пôдъ а) будутъ ѹмѣщений въ кошарахъ, належитости вымѣненыхъ пôдъ б) будутъ ѹрегулеваний пôзнѣйшими распоряженiями.

Аспирантамъ обохъ категорiй вôльно есть вѣдла выбору и здôбности отбыти часъ службы чинной:

в) яко жолнѣръ,

г) яко лѣкарь,

д) яко практикантъ ветеринарiи, или

е) яко фармацевта.

Аспиранти вымѣненый пôдъ в) маютъ право выбрати собѣ гарнизонъ и корпусъ, пôдъ г) шпиталь гарнизоновый, пôдъ д) полкъ ѣзды или артилерiи или шкадронъ потягôвъ полевыхъ, а пôдъ е) аптеку войскову.

Охотники однорочни вступаючи до артилерiи, корпусу нижинѣрôвъ и пiонѣрôвъ: если намѣряютъ старати сѧ о посаду офицера резервы въ тôмъ оружiи, мусятъ передъ роспочатьемъ выконыванѧ однорочной службы чинной ѹдоводнити принаймнѣй студiя постановлений для общого отдѣлу (I. и II. курсъ) институтѣ политехничного.

15. Поданѧ о принятье аспирантôвъ вымѣненыхъ въ попередной точцѣ пôдъ а) и б), котрi желаютъ отбыти службу яко жолнѣры, вносити належитъ до команды выбраного собѣ корпусу армiи, поданѧ аспирантôвъ корпуса потягôвъ войсковыхъ до Министерства войны для цѣлои державы.

Аспиранты зостаючи ѹже въ службѣ чинной предкладаютъ поданѧ о принятье своимъ властямъ прелоˊженымъ.

Поданѧ о принятьѧ медикôвъ, ветеринарôвъ и фармацевтôвъ, котрi хотятъ отбыти службу въ характерахъ вымѣненыхъ въ попередной точцѣ пôдъ г), д) и е) пресылати належитъ до команды енеральной (войсковой), въ котрой округѣ аспирантъ пребывае.

Аспиранты належащi до войска а зостающi на ѹрльопѣ, котрi современно просятъ о отволоку часу службы чинной и желаютъ отбути го яко жолнѣры, маютъ пресылати свои поданѧ о принятье до команды корпуса, до котрого належатъ.

16. Писемнiи (вôльнiи отъ стемпля) поданѧ о принятье належитъ насылати въ часѣ, такъ, щобы въ разѣ позволенѧ на принятье, аспирантовънокъ и вступленѣ аспиранта до чинной службы могло наступити найпôзнѣйше зъ днѧ 1. Лютого 1869.

Пôзнѣйше надходячiи поданѧ аспирантôвъ ново вступаючихъ не будутъ ѹже въ тôмъ перiодѣ ѹваглѧднѧний.

До поданѧ треба долучити слѣдующiи документы:

а) Доводъ вѣку потрѣбного до вступленѧ до войска (маринарки военной §. 16. уставы войсковой);

б) ѹвѣрительнiе писемное соизволенѣе отца или опѣкуна аспиранта до вступленѧ яко охотникъ;

в) доводъ що на аспирантѣ не тяжитъ вина занедбаня обовязку ставленѧ сѧ;

г) доводъ нравственности, и

д) наукової здôбности.

Доводъ до а) становитъ метрика хрещенѧ (рожденѧ), може однакожъ быти непотрѣбнымъ изъ стороны ѹченикôвъ школъ, если ихъ вѣкъ есть выраженый въ свѣдоцтвахъ школьныхъ.

Отъ залученѧ того доводу изъ стороны належащихъ ѹже до войска не можна быти ѹвôльнымъ, если же сутъ на ѹрльопѣ, належитъ залучити цертификатъ ѹрльопу.

Доводъ пôдъ б) есть потрѣбный изъ стороны малолѣтныхъ, если они еще не належатъ до армiи, а доводъ пôдъ в) только тогды, если аспирантъ не належащiй до армiи есть въ другой или вышшой класѣ вѣку; за тôй послѣдный доводъ служитъ отъносное посвѣдченѣе изъ стороны власти политичной.

Доводомъ до г) есть для аспирантôвъ однорочной службы охотничой о власнымъ коштѣ выставлене политичною или полицiйною властью мѣстцевою, потверженье, въ мысли §. 20. уставы войсковой, уступъ 2), яко аспирантъ есть нравственно ѹспособленый до вступленѧ до войска яко охотникъ; для аспирантôвъ службы на кошть всеôльного буджету военного, свѣдоцтво доброго пôдъ взглядомъ нравственнымъ захованѧ сѧ, выставлене для ѹченикôвъ черезъ дiректора дотычного заведѣнѧ наукового или черезъ предстоятелѧ дотычного собранѧ професорôвъ, для всѣхъ иныхъ же аспирантôвъ черезъ власть политичну или полицiйну знаходящу сѧ въ ихъ мѣстци пребываня.

Изъ стороны аспирантôвъ зостаючихъ въ чинной службѣ выстарчаютъ въ обохъ выпадкахъ вытяги изъ книги каръ и евентуально списы кондуиты, изъ которыхъ можна судити о нравственной здôбности аспирантôвъ.

17. Доводъ здôбности пôдъ взглядомъ наукóвымъ становлятъ:

А. Для аспирантôвъ службы о власнôмъ коштѣ:

а) свѣдоцтво школьне съ ѹкôнченого послѣдного курсу гимназiи вышшой или вышшои школы реальной или заведѣнѧ наукового тымже рôвного (точка 27), если отримали принаймнѣй першу (добру) класу поступу, или

б) свѣдоцтво здôбности выдане черезъ комиссiю егзаминацiйну.

Б. Для аспирантôвъ до службы на коштъ всеôльного буджету военного:

а) свѣдоцтво вымѣнене въ попереднôмъ уступѣ А. пôдъ а), если ѹдоводнѧютъ общiй поступъ отличный, или если така обща класа не есть давана, поступъ отличный въ головныхъ предметахъ, въ которимъ то случаю належитъ также залучити потверженѣ изъ стороны заведѣнѧ наукового, що тiи предметы, зъ которыхъ аспирантъ отримавъ поступъ отличный, сутъ головними въ оныхъ курсѣ предметами.

б) свѣдоцтво доспѣлости, или

в) свѣдоцтво испиту общого отвѣтного съ результатомъ ѹздольненѧ.

В. Для медикôвъ:

а) ѹрядокъ потверженѧ изъ стороны декана дотычного собранѧ професорôвъ, що аспирантъ зоставъ записаный яко слушатель порядочный, на котрый рôкъ и на котрi предметы, и що такiи истинно посѣщае, или

б) дипломъ докторскiй.

Г. Для ветеринарôвъ:

а) ѹрядокое потверждене дiректора дотычного заведѣнѧ наукового, що аспирантъ есть вписаный яко слушатель порядочный, на котрый рôкъ, на котрi предметы и що на нихъ истинно посѣщае, или

б) дипломъ ветеринарскiй.

Д. Для фармацевтôвъ:

а) ѹрядове посвѣдченье дотично декана, що аспирантъ есть записаный яко слушатель порядочный, на котрый рôкъ и що его истинно посѣщае, или

б) дипломъ на магистра фармацiи или доктора хемiи.

Въ выпадкахъ вымѣненыхъ въ точцѣ 12 уступѣ 2. уважанi будутъ свѣдоцтва школьнiи ѹкôнченого послѣдного пôлрочья, яко доводы наукового ѹздôльненѧ, если свѣдоцтва тiи потверждаютъ принаймнѣй першу (добру) класу поступу.

Доводы тiи, якъ и вымѣненыи пôдъ Г. а) и Д. а) становлятъ заразомъ пôдставу до осудженѧ, чи аспирантъ пôдъ взглядомъ свого наукового ѹздôльненѧ квалификуе сѧ или нѣтъ до службы на коштъ всеôльного буджету военного. Въ томъ взглядѣ дипломи вымѣнений пôдъ Г. б) и Д. б) маютъ быти ѹважаний яко рôвнi свѣдоцтвамъ доспѣлости, если аспирантъ хоче отбыти службу яко практикантъ ветеринарiи или фармацевта.

Изъ поводу незнанѧ языка нѣмецкого никто не може быти выключенымъ отъ однорочной службы охотничой.

18. Аспиранти до службы на коштъ всеôльного буджету военного маютъ надто залучити свѣдоцтво убожества, легализоване черезъ власть политичну, до которой принадлежатъ, а выставлене черезъ зверхнôсть громадскую на засадѣ предпринятого дохоженѧ.

19. Въ браку свѣдоцтвъ школьныхъ приточеныхъ въ точцѣ 17. пôдъ А. а) доставити належитъ потрѣбный доводъ вышшого образованѧ черезъ зложенье особного испиту и предложенье свѣдоцтва дотычного (точка 17 А. б).

Для отбыванѧ тыхъ испитôвъ ѹстановлена буде при командѣ кождой дивизiи войскъ въ мѣстци дислокацiи тойже, комиссiя егзаминацiйная, тымчасово только на часъ прiймованѧ на рôкъ 1869.

Комисiя така складае сѧ:

а) зъ шефа штабу енеральнего дотычной дивизiи войскъ яко предводителя:

б) зъ двохъ професорôвъ вышшихъ гимназiй или вышшихъ школъ реальныхъ:

в) съ двохъ офицерôвъ, котрi сутъ заразомъ ѹчителями въ школѣ при дотычной дивизiи войскъ.

Всѣ выжше вымѣненi члены сутъ ѹправненi до голосованѧ.

На секретаря буде покликанымъ одинъ зъ нижшихъ офицерôвъ служебныхъ.

О вызначенье члена изъ стану цывильного маютъ команды енеральнi (войсковiи) въ королевствахъ и краяхъ репрезентованыхъ въ Радѣ державной просити дотичну власть краеву, въ краяхъ короны ѹгорской, королевско-ѹгорске Министерство вѣроисповѣданiй и просвѣщенѧ.

Дни въ котрыхъ испити отбывати сѧ будутъ, и години роспочатѧ будутъ на часъ перiоду прыймованѧ ажъ до днѧ 31. Сѣчнѧ 1869. зъ горы ѹстановленi и за посредствомъ политичной власти краевой оголошенi въ краевымъ вѣстнику уставъ якъ и въ краевой газетѣ ѹрядовой.

20. Поданѧ о припущенье до того уступу вносити належитъ до команды дивизiи войскъ, передъ которой комиссiею аспирантъ хоче пôддати сѧ испитови и залучити заразомъ ѹвѣрительнене черезъ политичну или полицiйну власть мѣстцеву свѣдоцтво тотожности зъ описаньемъ особы и пôдписомъ назвиска аспиранта.

Поданѧ аспирантôвъ зостаючихъ ѹже въ чинной службѣ пересланi будутъ отъ команды корпуса до приналежной команды дивизiи войскъ.

Испитъ мае обнимати предметы въ такой ростяглости, въ якой сутъ выкладанi въ двохъ послѣдныхъ курсахъ вышшихъ гимназiй или вышшихъ школъ реальныхъ.

Испити тiи маютъ сѧ отбывати по части устно, по части писемно въ языку, въ котримъ аспирантъ найбѣглѣйше владае, абы комиссiя могла собѣ утворити певный судъ, чи аспирантъ посѣдае преписану въ уставѣ войсковой степень выобразованѧ.

По скôнченю испиту комиссiя розрѣшае бôльшостею голосôвъ, чи аспирантъ есть ѹздольненый чи неуздольненый, въ первимъ случаю потверженымъ буде аспирантови ѹздольненье наукове до однорочной службы охотничой на его поданю, выдати сѧ ему маючимъ съ подписами всѣхъ членôвъ комиссiи; аспиранти неуздольненый будутъ на рôкъ 1869. отсуненi.

Противъ ѹхваламъ комиссiи егзаминацiйной не ма рекурсу.

21. До прыймованѧ охотникôвъ однорочныхъ обохъ категорiй (точка 14. а) и б) до службы яко жолнѣри сутъ ѹповажненi:

Полки пѣхоти линьевой,
Полкъ стрѣльцiвъ тырольскихъ, имени Найяснѣйшого Пана,
Батальоны стрѣльцôвъ польовыхъ,
Полки ѣзды,
Полки артылерiи,
Батальоны артылерiи крѣпостной,
Полки нижинѣрiи,
Полкъ пионѣрôвъ, и
Корпусъ потягôвъ войсковыхъ, якъ и
Маринарка военная (точка 26).

Розрѣшанье взглядомъ поданiй о прынятье прислужае командамъ обраныхъ корпусôвъ войскъ а взглядно Мiнiстерству войны для цѣлой державы (точка 15. уступъ 1. и 2.) якъ и корпусамъ войскъ (также уступъ 4.).

Взглядомъ принятьѧ медикôвъ ветеринарiвъ и фармацевтôвъ розрѣшае команда енеральна (войскова).

Прiймованье охотникôвъ однорочныхъ обохъ категорый, есть що до числа необграничене, только до корпуса потягôвъ войсковыхъ не може быти принятымъ бôльше якъ 25 аспирантôвъ.

Охотники принятiи до службы на коштъ всеôльного буджету военного числятъ сѧ до преписаного стану выживленѧ корпусу, въ котрого нижшихъ отдѣлахъ о скôлко можно роздѣленi быти маютъ.

Придѣлянье или прыймованье охотникôвъ до кадрôвъ запасовыхъ не есть дозволене.

22. Аспиранти ново вступаючi а маючi собѣ признане право однорочнои службы чинной будутъ по справдженю физичной здѣбности до обраного корпусу асентерованi, и если отволока службы чинной не наступае, втягненi зъ днѧ 1. Лютого 1869 до чинной службы.

Медики и фармацевти маютъ быти асентерованi до полка того округа изполняючого, до которого приналежатъ.

Аспиранти належащi ѹже до службы въ войску, будучi на ѹрльопи, которимъ ѹлегченѧ тiи, що для охотникôвъ однорочныхъ признанi зôстали, если корпусъ обраный не належитъ до иного рода оружѧ, маютъ быти въ дотеперѣшнымъ корпусѣ зоставленi, а до выбраного на часъ службы чинной придѣленi, въ иннымъ случаю они якъ и охотники переходячi изъ стану чинной службы до иного корпуса войскъ маютъ быти до обраного корпуса войскъ перенесенi.

Єсли той послѣдный выпадокъ полꙋченый єсть зъ змѣною мѣстцѧ гарнизонꙋ, тогдѣ охотникъ до слꙋжби о власнôмъ коштѣ мае покрывати выдатки подорожныи изъ власныхъ фꙋндꙋшôвъ.

О признанью тимъ, котрî оуже слꙋжатъ, права до оулегченьѧ длѧ охотниковъ єдинорочныхъ, икъ и о втѧгненью тыхже до чинной слꙋжбы, мае быти дотычный корпꙋсъ, до которого такіи охотники належатъ, завѣдомленый а тойже мае оучинити о томъ потребнꙋ взмѣнкꙋ въ крꙋзѣ матрикꙋлѧрной.

Асентерованьє охотника єдинорочного настꙋпае зъ точнымъ наведеньемъ того характерꙋ въ спискѣ асентерꙋнковымъ, на правный часъ слꙋжби 12 а взглѧдно 10 лѣтъ.

Митъ асентерꙋнкꙋ мае быти ведлѧ обовѧзꙋючого доси припиєꙋ оудѣленый командѣ приналежного округа оузꙋполнѧючого, а черезъ тꙋю дотычной власти политичной.

23. Охотники єдинорочныи отбывающи дальше наꙋки, и предкладающи доказы котрî тое потверждаютъ, могꙋтъ оузискати отволокꙋ вступленіѧ до слꙋжбы, въ цѣли оукôнченьѧ студиѣвъ, але не на дольше икъ до 25. рокꙋ житьѧ.

Охотники такіи бꙋдꙋтъ всейчасъ пꙋщенî на оурлопъ ажь до часꙋ вымѣненого въ цертификати оурлоповымъ и належатъ до категоріи сꙋщихъ на оурлопѣ ажь до покликаньѧ.

24. Єсли охотникъ єдинорочный съ поводꙋ бльдꙋ физичного, который не позвалѧе єго здольности до слꙋжбы военной и здôбности до иного икъ обраный рода орꙋжьѧ, до обраного корпꙋса войска приньѧтымъ не зôстане, може поневно оубѣгати сѧ о приньѧтіе до корпꙋса войска того рода орꙋжьѧ, до которого посѣдае оуздолненіе.

Єслиже охотникъ зъ поводꙋ бльдꙋ физичного, который єго чинитъ нездатнымъ до слꙋжбы военной въ обще, приньѧтомъ не зоставъ, позостае ємꙋ старати сѧ въ командѣ єнеральной или войсковой о повтôрни оглѧдини лѣкарскіи.

Команда єнеральнаѧ или войскова засѧгае отъ корпꙋса войскъ мнѣніе лѣкарѧ войскового взглѧдомъ охотника и зарѧджае ведлѧ обстоѧтельствъ ставленье єго передъ комисіею сꙋперарбитральною.

Єсли комиссіѧ оузнаетъ аспиранта за здатного до корпꙋса, до котрого зъ повыжшого поводꙋ зôставъ неприньѧтый, тогдѣ бꙋде до дотычного корпꙋса асентерованымъ. єслиже бꙋде оузнаный за здôбного иного рода орꙋжьѧ, тогдѣ команда єнеральна или войскова порꙋчитъ аспиранта, ведлѧ єго выборꙋ, корпꙋсови войскъ дотычного рода орꙋжьѧ, до приньѧтьѧ.

Въ выпадкахъ вымѣненыхъ въ дрꙋгимъ оустꙋпѣ не оудѣлѧютъ сѧ аспирантови писемнî отповѣди: мнѣніѧ лѣкарскіи однаковъ маютъ быти нотованî въ корпꙋсѣ, котрый одмавлѧе приньѧтьѧ.

25. Єсли доказомъ оуздолненіѧ наꙋкового сꙋть свѣдоцтва заграничныхъ закладôвъ наꙋковыхъ, поданье такое пересылѧе сѧ на теперъ изъ стороны корпꙋса до Міністерства войны длѧ цѣлои державы, щобы въ порозꙋмѣнью съ дотычнымъ Міністерствомъ вѣроисповѣданіѧ и просвѣщеньѧ розрѣшило, єсли всѣ иныи оусловиѧ до вступленьѧ охотника могꙋтъ быти оуважанî ико совершенно доповнени и єсли охотникъ при оглѧдинахъ тѣла попередно отбыти сѧ маючого зôставъ оузнаный за здатного до втѣленьѧ.

26. Маринари изъ званьѧ, котрî желаютъ вступити до маринарки военной съ оулегченьемъ єдинорочной чинной слꙋжбы должнî поданѧ о приньѧтье пересылати до адмиралѧтꙋ въ Полѧ.

Доказъ оуздолненьѧ наꙋкового становлѧтъ свѣдоцтва зъ оукôнченой нижшой гимназіи или нижшои школи реальной икъ и свѣдоцтва зъ оукôнченыхъ наꙋкъ въ краєвой или заграничной школѣ кораблеплавной, єсли оудоводнѧтъ принаймнѣй першꙋ клѧсꙋ постꙋпꙋ.

Оученики выжшихъ закладôвъ техничныхъ, котрî хотѧтъ сѧ ôтдати бꙋдовництвꙋ кораблеплавномꙋ или технологіи корабельной бꙋдꙋтъ взглѧдомъ оулегченіѧ єдинорочной слꙋжбы охотничой трактованî такъ икъ маринари зъ званьѧ, єсли оукôнчили два кꙋрса въ такôмъ закладѣ и свѣдоцтвами школьними выказꙋютъ въ томъ взглѧдѣ принаймнѣй першꙋ клѧсꙋ постꙋпꙋ.

Въ бракꙋ повыжшихъ свѣдоцтвъ школьныхъ дати належитъ доказъ отповѣдного образованьѧ черезъ зложенье осôбного оустꙋпꙋ и представленье дотычного свѣдоцтва.

До предприньѧтьѧ тихъ испитôвъ оустановлѧе сѧ на часъ прыймованьѧ комисіѧ єгзаминаційнаѧ въ академіи маринарки въ Фіꙋме.

Комисіѧ бꙋде сѧ складати:

а) зъ коменданта академіи маринарки или єго заступника;
б) зъ професорôвъ школи кораблеплавной;
в) зъ професора нижшои гимназіи или нижшой школи реальной;
г) зъ двохъ офицерôвъ или гідрографôвъ, котрî сꙋть заразомъ професорами академіи маринарки.

Въ прочемъ що сѧ тичитъ прыймованьѧ маринарôвъ зъ званьѧ и рôвно зъ ними трактованыхъ оучениковъ выжшихъ закладôвъ техничныхъ икъ и аспирантôвъ єдинорочной слꙋжбы охотничой при полкꙋ пѣхоти маринарской, мае сѧ постꙋповати ведлѧ способꙋ приписаного взглѧдомъ прыймованѧ охотникôвъ єдинорочныхъ до сталого войска.

Изъ припꙋщеныхъ до єдинорочной слꙋжби охотничой при маринарцѣ военной никто не єсть обовѧзаный справлѧти собѣ одѣжь и выживленье.

27 Во взглѧдѣ оудоводненьѧ наꙋкового оуздолненьѧ аспирантôвъ до єдинорочной слꙋжбы охотничой застꙋпающи краєвыи заклады наꙋковыи оуважанî бꙋдꙋтъ ико рôвнî выжшимъ гимназіѧмъ и выжшимъ школамъ реальнымъ:

а) ц. к. академіѧ штꙋкъ красныхъ въ Вѣдню, академіѧ штꙋкъ красныхъ въ Празѣ, оутримована черезъ товариществo патріотычне пріѧтелей штꙋки, школа штꙋкъ красныхъ при ц. к. институтѣ техничнымъ въ Краковѣ и школа артистично-промысловаѧ въ Вѣдню.

б) ц. к. академіѧ гôрнича въ Льобенъ и Прибрамѣ, ц. к. академіѧ лѣсництва въ Маріѧ Брꙋннѣ, королевско-оугорскаѧ академіѧ гôрнича и лѣснича въ Шемницъ, заклады наꙋковыи рольничî въ Альтенбꙋргꙋ оугорскимъ, Дебречинѣ, Кештели, Течень-Либвардъ, въ Таборꙋ и Дꙋблѧнахъ, заклады наꙋковыи лѣсництва въ Вейссенбаверъ и Єйленбергꙋ, ц. к. академіѧ торговельна въ Тріестѣ, потомъ академіи торговельнî въ Вѣдню и Празѣ и академіѧ длѧ торговлѣ и промыслꙋ въ Грацꙋ, икъ и

в) институтъ ветеринаріи войсковой въ Вѣдню, о скôлько той єсть закладомъ наꙋковымъ цивильнымъ и институтъ прирѧжаньѧ лѣкарствъ длѧ хꙋдобы въ Пештѣ.

28. Краєвцѣ, котрî ведлѧ §. 20. оуставы войсковой желаютъ вступити добровольно до сталого войска или маринарки военной, маютъ предложити докази вымѣненî въ точцѣ 16. того роспорѧженьѧ пôдъ а) и г), а евентꙋально также пôдъ б) и в) до г) въ такôй способъ, икъ то єсть постановлено длѧ охотникôвъ єдинорочныхъ до слꙋжбы о власнôмъ коштѣ.

Асентерованье такихъ охотникôвъ може отъ теперъ застꙋпити тôлько за согласіемъ дотычного корпꙋса, до котрого охотникъ хоче быти втѣленымъ. Ихъ обовѧзокъ слꙋжбы войсковой въ сталôмъ войскꙋ или маринарцѣ военной оустановленый єсть въ §. 4. оуставы войсковой разомъ на лѣтъ 12 а взглѧдно лѣтъ 10.

Однакожъ єсли доповнили свого обовѧзкꙋ слꙋжбы войсковой, могꙋтъ быти зобовѧзанî тôлько до трилѣтной слꙋжбы въ лѣніи.

Въ прочемъ взглѧдомъ асентерованьѧ тихъ охотникôвъ сꙋществꙋющіи приписы позостаютъ ище на теперъ обовѧзꙋючими.

Заразомъ подае сѧ до вѣдомости на просьбꙋ ц. к. команды єнеральной во Львовѣ:

Стосовно до повыжшой точки 19. зарѧдженî испити аспирантôвъ єдинорочной слꙋжбы охотничой отбывати сѧ бꙋдꙋтъ при XI. дивизіи войскъ въ Львовѣ и при XII. дивизіи войскъ въ Краковѣ днѧ 25. Сѣчнѧ, а єслибы того великій напливъ єгзаминованыхъ требовалъ, днѧ 26. Сѣчнѧ 1869. о годинѣ 9. передъ полꙋднемъ.

Дотычніи поданьѧ о припꙋщенье до испитꙋ вносити належитъ найпознѣйше до 23. Сѣчнѧ 1869. до реченыхъ командъ дивизіи, о поданьѧ о приньѧтье ико охотникôвъ єдинорочныхъ, изъ взглѧдꙋ на точкꙋ 30 вспôмненого роспорѧженьѧ окрꙋжного, съ залꙋченьемъ потребныхъ свѣдоцтвъ, найпôзнѣйше до 28. Сѣчнѧ 1869 до командъ войска или властей войсковыхъ, котримъ прислꙋгꙋе право соизволѧньѧ на приньѧтье вспôмненыхъ охотникôвъ.

Аспиранти, котрî сѧ спôзнѧтъ съ зголошеньемъ не бꙋдꙋтъ оувзглѧдненî въ перьодѣ 1868—1869.

Изъ ц. к. Намѣстництва галиційского. — Львôвъ 5. Сѣчнѧ 1869.

---

(77) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 16026. Ces. król. sąd obwodowy Tarnopolski niewiadomego z miejsca pobytu i życia Wojciecha Klos czyli Adalberta Kłos niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu Franciszek Felsztyński pozew o extabulacyę sumy 50 rub. z realności Nr. kons. 386 daw. 926 now. do tutejszego sądu pod dniem 29go grudnia 1868 l. 16026 wniósł, względem którego termin do ustnej rozprawy na 9. lutego 1869 godzinę 10tą rano wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1868.

(86) **E d y k t.** (2)

Nr. 21576. Ces. król. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Felicyę Łączkowską z miejsca pobytu niewiadomą, iż w jej sprawie peto. 5000 złr. m. k. wniosła p. Stanisława Chwalibogowska pod dniem 19. grudnia 1868 l. 21808 do tutejszego sądu prośbę o wydanie funduszów depozytowych na rzecz masy s. p. Mikołaja Macewicza złożonych, którą to prośbę załatwiając c. k. sąd krajowy Krakowski na wydanie rzeczonych funduszów zezwolił, i c. k. urzędowi podatkowemu i zbiorowemu w Krakowie jako tutejszo-sądowemu depozytowi polecił, by takowe p. Stanisławie Chwalibogowskiej za odebraniem pokwitowania i ściągnieniem asygnacyi w dniu 31. stycznia 1869 wydał.

Celem doręczenia wyż wspomnionej asygnacyi p. Felicyi Łączkowskiej ustanowiono dla niej kuratorem p. adwokata Dra. Koreckiego, i temuż polecono, by swej pieczy powierzoną kurandkę według przepisów prawa zastępował.

Kraków, dnia 29. grudnia 1868.

(95) **Obwieszczenie konkursu.** (2)

Nr. 10547. Na mocy uchwały sejmowej z dnia 15. września 1868 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje się konkurs na posady sześciu powiatowych inżynierow dla dróg krajowych, mianowicie:

a) na jednę posadę inżyniera o rocznej płacy 1300 złr. w. a. z zamieszkaniem w Krakowie;

b) dwie posady inżynierów po 1100 złr. w. a., nareszcie

c) trzy posady inżynierów po 1000 złr. w. a. płacy rocznej.

Oprócz pensyi pobierać będzie każdy inżynier powiatowy rocznie 350 złr. w. a. jako wynagrodzenie ryczałtowe za objazdki w sprawie dróg krajowych.

O miejscu zamieszkania inżynierów należących do kategoryi b) i c) orzeknie Wydział krajowy w nominacyi.

Kandydaci obowiązani dołączyć do podań dowody tak ogółowego jak i szczegółowego uzdatnienia, a mianowicie powinni wykazać ukończenie wyższych szkół technicznych i praktykę nabytą w zawodzie specyalnym. Prócz tego skreślić mają w podaniu życie i zajęcie dotychczasowe z oznaczeniem miejsca urodzenia, wieku, religii, stanu stosunków familijnych i t. d.

Wykażą się także znajomością języków, a w końcu nadmienią, czy nie zachodzi pokrewieństwo jakie między nimi a którymi z urzędników krajowych.

Uwagę panów kandydatów zwraca się w szczególe na to, że posady inżynierów powiatowych nie są posadami stałemi i nie nadają żadnego prawa do emerytury.

Podania opatrzone steplem stosownym wnosić można do Wydziału krajowego bezpośrednio, lub też za pośrednictwem przełożonej władzy kandydata, wszelako tylko do 20. lutego r. b.

Z rady Wydziału krajowego królestw Galicyi i Lodomeryi i wielk. księztwa Krakowskiego.

We Lwowie dnia 7. stycznia 1869 r.

(76) **E d y k t.** (2)

Nr. 60887. Ces. król. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadacza książeczki galic. kasy oszczędności Nr. 8265 na imie Ludwika Würfel wystawionej, ażeby takową w przeciągu 6 miesięcy sądowi okazał, gdyż inaczej książeczka ta amortyzowaną będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. listopada 1868.

(96) **E d y k t.** (2)

Nr. 1285. Ces. król. sąd krajowy zawiadamia niniejszem Zendera Flekera, że z powodu nieznajomego tegoż miejsca zamieszkania wystosowane dla niego uwiadomienie z dnia 3. października 1868 do L. 43644 w sprawie Zuzanny z Lerskich Gwiazdoń przeciw masie spadkowej Ozyasza Chaima dw. im. Fleker i Itty Goldy Czortkower pto. 437 złr. 30 kr. m. k. względem dozwolonej licytacyi połowy realności pod L. 153 4/4 we Lwowie — doręczone zostało p. adwokatowi Minasiewiczowi jako kuratorowi nieobecnych.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. stycznia 1869.

(97) **Obwieszczenie.** (1)

L. 4216. C. k. sąd powiatowy w Sanoku zarządził na żądanie komuny miasta Sanoka w sprawie przeciw p. Sewerynie Gniewoszowej celem zaspokojenia wierzytelności 1500 złr. m. k. czyli 1575 zł. w. a. z przynal. egzekucyjną sprzedaż realnośei pod Nr. 77 przy ulicy Rymanowskiej w Sanoku i realności pod Nr. 156 przy ulicy Pomisionarskiej, a to ze względu, że trzy termina do tej sprzedaży poprzód wyznaczone bez skutku ubiegły — na teraz w jednym tylko terminie, dnia 11. marca 1869 o godzinie 10tej rano w sądzie odbyć się mająca, na którymto dniu obie lub jedna tylko z tych realności, w miarę, jak tego zaspokojenie wierzytelności 1500 zł. m. k. czyli 1675 zł. w. a z przynal. wymagać będzie, nawet niżej ceny szacunkowej za cenę, przez którego z kupujących najwięcej ofiarowaną sprzedane zostaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa, a ta jest z realności pod Nr. 77 kwota 4277 zł. 7 kr. w. a., zaś z realności pod Nr. 156 kwota 5074 zł. 15 kr.

Wadyum wynosi 10% ceny wywoławczej, t. j. dla realności pod 77 kwotę 428 zł. w. a., zaś dla realności pod Nr. 156 kwotę 508 zł. w. a. i złożone być może także w obligacyach państwa austryackiego lub w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego, lub galic. banku hypotecznego wraz z dotyczącymi kuponami i talonami według ostatniego kursu.

Akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w sądzie.

O tem uwiadamia się wszystkich chęć kupienia mających, jako też obie strony, tudzież wierzycieli, hypotecznych p. Franciszka Sokołowskiego, kapitana wojsk, p. Brygidę Sokołowskę żonę jego z miejsca pobytu niewiadomych na ręce kuratora niżej wymienionego, skarb wojskowy na ręce c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie, Abisza Kannera, kupca w Sanoku, Karola Görlica niewiadomego z miejsca pobytu przez kuratota niżej wymienionego, p. Joela Blumenfelda, p. Szola Ramera, p. Mali Schwarz w Sanoku; nareszcie wszystkich wierzycieli tabularnych dotąd niewiadomych, którzyby po dniu 11. października 1866 do tabuli weszli, lub którymby rezolucya sądowa przed terminem sprzedaży doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Teofila Lewickiego c. k. notaryusza w Sanoku ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sanok dnia 29. grudnia 1868.

(99) **E d i c t.** (1)

Nro. 2620. Vom k. k. Bezirksgerichte in Bolechów wird dem unbekannten Erben nach Ilko Furek vel Babuka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Michael Furek wider denselben und gegen Friedrich Schienbein wegen Ungiltigkeitserklärung zwischen Ilko Furek und Friedrich Schienbein am 14. September 1849 bezüglich des sub Nr. 131 gehörenden Gartens geschlossenen Kaufvertrage hiergerichts am 25. Juni 1868 Z. 2620 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebethen, worüber zur Verhandlung mit hiergerichtlichem Bescheid dtto. 10. Juli 1868 Z. 2620 die Tagfahrt auf den 15. Februar 1869 hiergerichts angeordnet wurde.

Da die belangten Erben nach Ilko Furek unbekannt sind, so hat das k. k. Bezirksgericht behufs deren Vertrettung und auf ihre Gefahr und Kosten den Michael Dokolassa aus Ruski Bolechów als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Bolechów, am 10. Juli 1868.

(105) **E d i c t.** (1)

Nro. 3027. Vom k. k. Bezirksgerichte in Storożynetz wird bekannt gemacht, daß im Monate Mai 1866 Anna Reus geborene Pinzer in Idzestie (Bukowina) ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben ist. Da diesem Gerichte unbekannt ist, welchen Personen auf die Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an gerechnet bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit jenen, die sich erbserklart und ihre Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und eingeantwortet würde.

Storożynetz, am 9. December 1868.

(104) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 184-Pr. Im Bereiche des Staatsbaudienstes für Böhmen sind eine Oberingenieurs-Stelle erster Classe mit dem Jahresgehalte von Fünfzehnhundert Gulden, und eine Ingenieurs-Stelle erster Classe mit dem Gehalte von Eilfhundert Gulden öst. Währ. oder im Falle der Vorrückung gleiche Stellen zweiter Classe erledigt.

Die Bewerber um diese Posten haben ihre instruirten Gesuche bis zum 30. Jänner 1869 im Wege der vorgesetzten Behörde an das böhmische k. k. Statthalterei-Präsidium zu richten.

K. k. Statthalterei-Präsidium.

Prag, am 6. Jänner 1869.

(98) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 135. W celu zabezpieczenia dostawy 200 cetnarów wiedeńskich łoju bydlęcego na rok 1869 rozpisuje się niniejszem licytacya za pośrednictwem ofert pisemnych.

Licytacya odbędzie się dnia 25. stycznia r. b. o godzinie 4tej po południu w kancelaryi zarządu żup. Zaprasza się więc pp. oferentów, ażeby oferty ułożone według przepisów ostęplowane marką 50 kr. i opatrzone w 10% wadyum ceny oferowanej najdalej po dzień 25go stycznia r. b. do godziny 12tej w południe w kancelaryi c. k. zarządu żup złożyli.

Bliższe warunki licytacyjne są do przejrzenia w c. k. zarządzie żup.

Od c. k. zarządu żup.

Wieliczka, dnia 12. stycznia 1869.

(103) **E d y k t.** (1)

Nr. 67535. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie p. Katarzynie z Jaszowskich Morawskiej, Władysławowi Mniszkowi i Sewerynie Mniszek niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przecim nim Leopold Fechner, Paulina Fechner, Izabela Kuźmin i Józef Kawiecki o uznanie prawa do sumy 5000 złp. z pn., dawniej w stanie biernym sum 82.320 złp. i 53.000 złp. na dobrach Białykamień n. 6 on. zahypotekowanych dla Pawła Dobrowskiego zabezpieczonej, za nieistniejące i o wykreślenie prawa własności tej sumy dnia 7. lipca 1868 do l. 36373 wnieśli pozew. w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 8. lutego 1869 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanych jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dr. Czemeryńskiego z zastępstwem adwokata krajowego p. Dr. Malego za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór według ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym. aby albo osobiście na tym terminie się zjawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. grudnia 1868.

(107) **E d i c t.** (1)

Nr. 7289. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird der unbekannten Orts sich aufhaltenden Anastasia Bogucka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe die Stadtcommune Brody wider dieselbe wider Johann Bogucki und Maria Bogucka auf Grund des Schuldscheins de dato Brody 5. März 1851 unterm 26. Mai 1868 z. Zahl 3887 eine Klage wegen Zahlung des Darleihensbetrages pr. 100 fl. 80 kr. öst. W. überreicht, welches dem für die abwesende auf ihre Kosten und Gefahr bestellten Curator Hrn. Advocaten Ornstein zugestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 22. December 1868.

(52) **E d y k t.** (2)

Nr. 56739. Ces. król. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy książeczki galicyjskiej kasy oszczędności do Nr. 11394 na nazwisko Anna Strusz dnia 4go maja 1851 w pierwotnej kwocie 40 złr. m. k., a przez poźniejsze wkładki i prowizyę do kwoty 319 złr. 57 kr. w. a. narosłej wystawionej, żeby rzeczoną książeczkę w przeciągu 6 miesięcy sądowi przedłożyli, bo inaczej rzeczona książeczka za amortyzowaną uznaną będzie.

Lwów, dnia 6. listopada 1868.

(93) **Obwieszczenie** (2)

Nr. 5025. Ces. król. sąd powiatowy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Josia Sternberg przeciw Hryckowi Hajduk pto. 46 złr. w. a. z pn. przymusowa przedaż gospodarstwa rolniczego w Zalesiu pod Nr. kons. 237 położonego, dnia 11. maja 1869 i 22. czerwca 1869, a w razie nieudania się dnia 20. lipca 1869, każdą razą o 9tej godzinie zrana się odbędzie, z tem, że przy trzecim terminie powyższe gospodarstwo także poniżej szacunku najwięcej ofiarującemu sprzedane zostanie.

Akt oszacowania i warunki licytacyi mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Mielnica, 29. grudnia 1868.

(71) **E d i c t.** (3)

Nro. 51687. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird zur Hereinbringung der wider Jacob Allerhand, Rifka Reiss und Chane Lind vom Elias Mintzeles als Cessionär der Feige Mintzeles ersiegten Forderung pr. 1023 fl. 75 kr. öst. W. s. N. G. die executive Veräußerung der Realität CNr. 60 & 61 3/4 in Lemberg bei diesem k. k. Landesgerichte am 15ten Februar 1869 um 10 Uhr Vormittag unter nachstehenden erleichternden Bedingungen abgehalten werden: 1) Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth pr 11873 fl. 95 kr. angenommen werden. 2) Wer mitbieten will, ist verpflichtet bloß ein 3% Vadium im runden Betrage von 360 fl. öst. W., u. z.: entweder im Baaren, oder in Sparkassabücheln, oder in Pfandbriefen der galizischen ständischen Creditanstalt oder in Grundentlastungs-Obligationen nach dem Curse des Erlagstages, jedoch nie über den Nominalwerth berechnet, zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen. Das Vadium wird dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten gleich nach der Licitation zurückgestellt werden. Falls Elias Mintzeles auf dessen im Lastenstande der zu veräußernden Realität sub Nr. 60 & 61 3/4 Dom 105, pag. 346 n. 21 on. et Dom. 180, pag. 223 et 252 n. 42, 43 et 70 on. haftenden ersiegten Forderung pr. 1023 fl. 75 kr. öst. W. s. N. G. ein Cautions-Instrument zur Sicherstellung des obbezeichneten Vadiums intabuliren wird, bleibt es demselben unbenommen, gegen Beibringung des des gedachten Cautions-Instrumentes und des neuesten, die Lastenfreiheit seiner Forderung nachweisenden Tabular-Zeugnisses, auch ohne Erlag eines Vadiums mitzulizitiren, welches Recht auch anderen Kauflustigen eingeräumt wird, wenn dieselben zur Sicherstellung ihres Vadiums ein von Elias Mintzeles zu Gunsten der Kauflustigen ausgestelltes auf dessen obzitirten ersiegten Forderung intabulirtes Cautions-Instrument mit dem obangeführten Tabular-Zeugnisse der Lastenfreiheit dieser Forderung beibringen werden. 3) Der Ersteher wird verbunden sein, innerhalb 30 Tagen nach rechtskräftiger Bestättigung des Licitationsactes das erste Drittel, in welches das Vadium eingerechnet werden wird, zu Gericht zu erlegen, hingegen binnen 30 Tagen nach rechtskräftig ergangener Zahlungsordnung die anderen zwei Drittel des Kaufpreises zu Gerichtshanden zu bezahlen, und hievon inzwischen die 5% Interessen vom Tage der phisischen Uebergabe der Realität bis zum Zahlungstage halbjährig decursive ans gerichtliche Erlagsamt abzuführen. Sollte diese Realität an dem obangesetzten Termine um den Ausrufspreis nicht hintangegeben werden können, so wird dieselbe um jeden Preis hintangegeben werden.

Rücksichtlich der Einsicht des Schätzungsactes werden die Kauflustigen an die h. g. Registratur, dagegen rücksichtlich des Tabularstandes an die Stadttafel, und rücksichtlich der über dieser Realität aushaftenden Steuern an das k. k. Steueramt gewiesen. Von dieser ausgeschriebenen Licitation werden sowohl Bittsteller, als auch die Schuldner und Hypothekar-Eigenthümer als Jacob Allerhand, Rifka Reis und Chane Lind, sodann die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Handen, dagegen die Cridamasse des Salamon Leib Flecker durch den Vermögensverwalter Hrn. Saul Bernstein, ferner die Deborah Widrich und rücksichtlich deren liegende Naßlaßmasse, dann Abraham Lauterstein unbekannter Existenz und Aufenthaltes, sowie im Falle seines Todes dessen gleichfalls unbekannten Erben, und endlich alle jene Gläubiger, denen der Licitationsbescheid, oder ein diesem nachfolgende Bescheid aus was immer für einem Grunde gar nicht, oder rechtzeitig nicht zugestellt werden könnte, oder die nach dem 1. April 1868 als dem Tage des ausgefertigten Tabularauszuges ins Grundbuch gelangen sollten, durch den denselben in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Fraenkel mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Maly bestimmten Curator und durch die Edicte verständigt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 24. October 1868.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Warnung.

Vor einigen Monaten sind mir 2 Wechselblankete, und zwar eines beziffert mit 100 fl. öst. Währ., das zweite ohne Summe, beide ungestempelt blos mit meiner Acceptation und Unterschrift versehen, von welchen ich keinen Gebrauch gemacht habe, abhanden gekommen. — Ich mache aus Besorgniß eines Mißbrauchs hievon öffentliche Anzeige, damit Niemand auf meine Wechsel, ohne von mir eingeholte Bestätigung der Richtigkeit derselben Geld leihen oder selbe escomptiren soll.

Buków, am 12. Jänner 1869.

(89—3) **Isaac Kitay.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.